

CUVÂNT ÎNAINTE

Revista „Noi” este revista ce ne reprezintă în totalitate, având în vedere că în ea se regăsesc elemente ce aparțin tuturor participanților în procesul instructiv-educativ: elevi, cadre didactice și chiar părinți, prin participarea acestora la desfășurarea unor activități.

Dragi cititori, pășiți cu grijă pe coridoarele pe care revista noastră vi le oferă și poposiți, fără grabă, să admirați lucrările ce vi se aduc în față. Poate nu sunt cele mai valoroase și poate nu răspund tocmai intereselor voastre, dar ele sunt realizate cu grijă și cu sudoare, cu pasiune și cu sinceritate, cu gânduri bune și cu emoție.

La început, școlarii noștri și-au exprimat experiența de viață și de lectură cu creioanele emoției și au dat viață unor creații interesante. Citite în tihnă, ele pot spune multe, lecturate cu grijă, ele vă vor surprinde! Apoi, cei din spatele cataloagelor s-au oprit un pic din viteza corecturilor și a activităților școlare, extrașcolare pentru a sorbi din noianul disciplinei pe care încearcă să o pună în valoare în fața elevilor ce par a-și pierde din ce în ce mai mult interesul și care, cu greu, mai pot fi atrași către misterele cunoașterii. Dar, cu perseverență, profesorii simt că trebuie să se străduiască și mai mult pentru a-i face pe copii să înțeleagă și să treacă cunoștințele în cotidianul vieții. În cea de-a treia secțiune, apar produsele muncii în echipă. Acestea sunt activitățile pe care elevii le așteaptă cel mai mult. Puși în situația de a *acționa*, aceștia devin mai veseli, iar chipurile le devin din ce în ce mai colorate. Găsim câte o oportunitate și sărbătorim, încercând să facem altceva, să ne bucurăm cu adevărat și, în secret, să învățăm câte ceva.

E ușor a scrie ceva, dar paginile care urmează nu conțin un simplu „ceva”. E mai mult decât atât...e suflet în cuvinte și în culori, e emoție în rânduri și tonuri, e bucurie în compuneri și veselie în lucrările plastice. E viață trăită și experiență dobândită!

Haideți să-i cunoaștem pe cei care au îndrăznit să aducă la lumină gândurile, să apreciem munca și să încercăm să le găsim valoarea!

D’ALE ELEVILOR...

Păsărelele din curte

Hosu Georgiana, clasa a VII-a C

Într-o curte am găsit

Multe păsări fâlfăind

L-am întrebat pe proprietar:

- Câte găște ai în hambar?

-Cinci sunt roșii,zece negre,

Un cocoș în curte vede

Șaptezeci de pui rotofei

Numai carne e de ei,

Din ei zece vreau să vând

Acum spune-mi tu râzând

Câte păsări auzi cântând?

R: 76 de păsări

Traseul...

Stroe Brândușa, clasa a VII-a C

Când prima dată-n școală am pășit,

În 2012, pas cu pas am reușit

Să învăț s-adun, să socotesc,

Chiar și să-mpart și să-nmulțesc.

Eram pitică pe atunci,

Zâmbeam, cântam, visam...,căci

Presupuneam că doamnele ne-au presărat

Un praf magic, fermecat.

Un praf pentru dospit mințulica

Ce se numea: MATEMATICA !

Se pare că praful și-a făcut efectul

Pentru că le-am urmat exemplul.

Dovada e că după 7 ani, chiar reușesc

Să aflu..., dacă mă gândesc,

În câți km pot parcurge un traseu ?

Cu mașina în 3 zile, aș vrea eu.

În prima zi, 1/3 parcurg din drum

A doua zi, 25/100 din rest încerc, dar cum?

Iar în cea de-a treia zi, restul de 200 km

Vai, să am grijă să nu-i confund cu cm.

După ce, pe ciornă-am rezolvat,	Sunt fericită, rezultatul mi-a dat!
Să pun acum și pe curat:	Căci pe „X,, eu l-am aflat:
Fie „X,, drumul întreg parcurs	400 de km a avut drumul străbătut
Dar pe ciornă, nu l-am pus?	Aceasta-i MATEMATICA, spune doamna: e bine de știut !

Povestea unui refugiat

Olaru Amelia, clasa a VI-a B

Era odată în Siria o fată foarte frumoasă, pe nume Ayla, împreună cu soțul ei, Viyan și copiii ei, Antonio și Orhan. Familia ducea o viață fericită până când în Siria a început războiul. În fiecare zi, vedeau câte o viață de om sfârșindu-se.

Într-o zi cumplită, în care Viyan a ieșit să le aducă mâncare copiilor lui care nu mai mâncaseră de luni bune, un lunetist a tras în el. Câteva zile mai târziu a murit și soțul surorii ei. Fiind atât de îndurerată, pleacă într-o seară la sora ei, pentru a se consola una pe cealaltă.

Când se întoarse la casa ei, găsi cel mai cumplit lucru pe care îl văzu până atunci. Extremiștii au intrat în casa ei și au luat tot ce mai avea: pe Antonio și pe Orhan. Războiul din Siria i-a luat familia, iar asta a durut-o îngrozitor. Noptile ce au urmat au fost pline de coșmaruri și suferință, nu mai putea dormi fără somnifere.

În cele din urmă, a decis că trebuie să-și continue viața și să plece din Siria. La început, a căutat un mijloc de transport spre altă țară, dar la fel ca și ea, erau mulți alți oameni care voiau să părăsească țara. Pentru că era disperată, a căutat alte căi mai puțin legale. Într-un sfârșit, după o lună, a găsit o barcă care pleca spre Grecia chiar în seara aceea.

Când a ajuns la barcă a fost uimită de ce a găsit. Era o bărcuță mică, în care s-au urcat prea mulți oameni, încât se putea scufunda în orice moment. Cu toate acestea, Ayla s-a urcat sperând că vor avea noroc și sperând la o viață mai bună. Barca a pornit la drum. Câteva zile în șir nu au văzut decât apa și nici urmă de pământ. În acest moment nu putea face decât să spere. Nimeni nu îi putea lua și speranța.

Într-o zi, Ayla a zărit ceva la orizont. Nu era pământul, ci era o barcă la fel ca cea în care era ea. Între bărci era o distanță de aproximativ 15 m, dar unele persoane din barca lui Ayla își recunoșteau deja niște rude pe care le credeau moarte. Dar pe când bărcile se apropiau, un avion care venea de sus a aruncat o bombă în cealaltă barcă. Ayla era îngrozită de ce tocmai văzuse. Disperate la culme, unele persoane din barca lui Ayla au sărit din barcă înotând spre persoanele din barca care se scufunda. Mai rău, unii oameni nu știau să înoate. Deodată, un bărbat din barca care încă plutea, a spus:

- Vâsliți! Repede, altfel ne vom scufunda și noi! spuse bărbatul încercând să pară că nu îi e frică, dar glasul îl trăda.

Înainte ca Ayla să își dea seama ce se întâmpla de fapt, toată lumea se puse pe poziții ca să facă barca să se miște cât mai repede, pentru a nu fi și ei loviți de vreo bombă.

- Stați! Nu îi puteți lăsa pe oamenii aceia în apă! spuse panicată Ayla.

- Nu e timp! Ei au ales să sară din barcă! răspunse același bărbat de dinainte.

Ayla se mai uită odată în urmă la oamenii care înotau disperați acum după barcă, apoi se așeză îngrozită și închise ochii.

După o oră, oamenii din barcă au respirat ușurați deoarece au scăpat de pericolul avionului. Ayla se întreba dacă piloții din avion i-au lăsat în viață sau au reușit ei să vâslească ca să iasă din raza avionului. Nu avea de unde să știe, dar important era că încă trăia. Sigur, în momentul de față se simțea pe jumătate moartă pe dinăuntru după tot ce îndurase și văzuse, dar era și ușurată că a scăpat.

La destinație, grecii au fost foarte primitivi. Ba chiar Ayla și-a găsit o nouă prietenă, Katy, care era o voluntară. Ea i-a oferit mâncare și adăpost în propria ei casă, iar acum sunt cele mai bune prietene. S-a învățat cu noua ei viață și a trecut peste traumele căpătate în Siria. Totuși, încă nu s-a putut vindeca complet, știe că toată viața ei va purta pe umeri urmele lăsate de război...

Cum e să fii închis într-o carte?

Boricean Flavius, clasa a V-a A

Oh? Ce? Unde sunt atât de multe rânduri și litere. Oh! uite o ușă! Nu se poate?! Asta seamănă exact cu locul din cartea mea preferată. Cum se cheamă?! Pe vârful limbii îmi stă...a, da! „Scufița Roșie”...nu știu cum am reușit să uit așa titlu popular, dar ooo! uite-o pe Scufița! Trebuie să o anunț că vine lupul.

- Scufița, Scufița!

- Salutări, băiatule! De unde ai auzit de mine? Și cum te cheamă?

- Uhhhh, din pădure...Am auzit că lupul este înfometat și caută case cu persoane în vârstă să le mănânce și locuitorii spuneau cum o să te duci la bunica ta să îi duci merinde! (Un nume de basm rapid, Flavius) Fla...uhh...flo...Fluffy!

- Ce nume hazliu! Ai vrea să mă însoțești în drum spre bunica mea?

- Da? Hmm...dar chiar întra-colo mă duc.

- Nici nu ți-am spus în ce parte e casa bunicii.

- Ăăăă, hai sa mergem doar!

Pe drum, m-am întrebat: „Ce caut aici? Cum eu am ajuns exact aici?” Mă gândeam să le spun personajelor că eu sunt un om din lumea reală sau să rămân tăcut. Am decis să tac pentru o vreme ca să nu stric povestea.

- Hei! am ajuns. Hai înăuntru, nu fi timid!

- Da, intru...OH, uite lupul! Chiar acolo! Mă duc să anunț vânătorul.

M-am dus și l-am anunțat pe vânător, dar pe drumul de întoarcere am căzut într-o groapă. M-a dus în altă poveste...asta-i...ohh, nu din nou! „Jack și vrejul de fasole”!!! Uite vrejul! Ar trebui să mă

cocoț pe el. Ajunsesem aproape de vârf și, când să ating acel nor pufos, uriașul a început să alerge spre mine și am alunecat; în timpul căderii m-a prins ceva. Eram suspendat între alineate! „Slavă cerului!” îmi spun și mă urc la loc pe rânduri. Se pare că sunt într-o carte cu povești clasice. Știam eu! Dar ceva se schimbă la mine...nu mai arăt la fel de mult ca un om...mă transform...din poveste trebuie să mă mișc repede spre finalul cărții ca să nu devin un personaj din poveste. Am trecut rapid prin „Prâslea cel voinic și merele de aur” ca să îi cer un măr pentru putere, mi l-a dat somnoros fără să își dea seama că cineva în momentul acela îi fură din mere...l-am lăsat să își continue povestea. M-am mișcat repede prin „Alice în țara minunilor”. Mereu am considerat că povestea aceasta este plictisitoare. Și, în sfârșit, am ajuns la sfârșitul cărții. La cuprins, eram pe jumătate transformat într-o creatură pufoasă cum mi-am imaginat. Am ieșit, m-am uitat la cuprins și văd Fluffy...călătorul din povești. Am făcut-o de oaie și de data asta!

O întâmplare nemaipomenită

Bularca David Andrei, clasa a VI-a B

Într-o zi, la începutul toamnei, pe la mijlocul zilei, câinele Max și cățelul Rex se jucau pe câmp. Cei doi erau orfani din cauza stăpânului care încă de pe când erau mici i-a aruncat cu gândul să moară. Câinii erau destul de slabi, infomețați, confuzi, dar cu toate acestea erau foarte isteți.

Cei doi se jucau de zor, de dimineața până seara, dar, când venea vorba de mâncare, era cea mai mare problemă a lor. Nu aveau ce mânca și erau din ce în ce mai slăbiți.

Într-o zi de miercuri, trei oameni au mers să culeagă porumbul. Max și Rex lătrau la ei cât de tare puteau. Oamenii s-au jucat cu ei în speranța că se vor liniști. Apoi, luând o pauză, au început să mănânce cozonac. Cei doi căței au fost primiți cu drag la ospățul lor.

Unul dintre oameni s-a gândit să-l adopte pe cel mic, adică pe Rex. Zis și făcut! Ei l-au luat pe Rex, iar apoi au plecat acasă.

Fratele lui mai mare, Max, a fugit din răspuțeri după fratele său, dar, din păcate, obosit și speriat, a rămas singur. Acum era singur, fără un prieten și pe cont propriu. Plângea de foame și după fratele lui.

Au trecut două zile de când frații au fost despărțiți. Cel mic, sătul fiind, ducea și fratelui său din mâncarea ce o primea de la noul stăpân. Astfel, ei se revedeau zilnic, iar Max se înzdrăvenise și el.

Fiul omului care l-a adoptat pe Rex l-a văzut într-o seară că pleacă cu ceva mâncare după el. Acesta s-a gândit că și-o ascunde. L-a urmărit și a descoperit că Rex îi ducea de mâncare și fratelui său. Copilul, văzând iubirea dintre cei doi frați, l-a luat acasă și pe cel mare, adică pe Max.

Max era ținut pe ascuns la casa băiatului, dar până la urmă tatăl a aflat de prezența acestuia în curte. După o discuție lungă între copil și tată, acesta a acceptat să-l țină și pe Max în gospodăria lor. Cei doi cățeluși erau foarte îndrăgiți de toată familia. Ei au avut norocul de a fi adoptați de o familie cu suflet și iubitoare de animale.

Morala acestui text este că toate ființele au sentimente și noi, oamenii, trebuie să ocrotim și să iubim animalele.

Verbul

Clasa a VII-a B

MA-IA-HII, /MA-IA-HUU,/ MA-IA-HOO×5/ MA-IA-HAA

Alo, salut, sunt eu, un verb

Și te rog, verbule, primește-mi scuzele!

Alo, alo, sunt eu, diateza,

Ți-am dat beep, sunt un verb voinic,

Da', să știi, nu înțeleg nimic.

R: Vrei să învăț, dar nu înțeleg nimic,

Nu înțeleg nimic, eu nu înțeleg nimic

Tipul tău și toate funcțiile×2

Mi-au luat toate mințile.

Învăț, deoarece eu vreau un zece acum

Alo, diateza mea, sunt eu zecele

Alo, alo, sunt iarăși eu, diateza,

Ți-am dat beep, sunt verb voinic,

Da' să știi nu înțeleg nimic.

Iarna

Boricean Adela Maria, clasa a VI-a A

Când geamurile sunt aburite,
Când pe pământ se aștern încetișor,
Fulgii mici și albișori,
Noi îl așteptăm pe Moș Crăciun,
Care vine prin nămeți
Pentru fete și băieți.

Afară este frig,
Dar el tot vine la noi
Pentru a ne putea bucura
De zilele cele sfinte.

În casă, totul este pregătit
Și pomul împodobit,
Aștepta să aibă sub crengi

Multe daruri pentru copiii dragi.

În această zi prea sfântă
A fost născut pruncul Isus,
În Betleem sus,
Într-un fel de grăjduț
De către Maica Sfântă
Cea mult preacinstită.

Nașterea Domnului, Crăciunul

Popica Radu, clasa a VI-a A

E iarnă. Casele, câmpia și copacii sunt acoperite cu o mantie albă de nea. Printre norii care cer neaua, o rază de lumină s-a strecurat încet, luminând pământul.

Pe geam roiesc steluțe sclipitoare de argint.

Este o seară liniștită de 24 decembrie, Ajunul Crăciunului, ziua în care în urmă cu 2018 ani s-a născut Mântuitorul Isus. Pe ulițele satului se aud glasuri îngerești de copii care vestesc Nașterea Domnului.

Pruncul s-a născut în Betleem, într-o iesle, Arhanghelul Gavril vestind păstorilor „Marea Minune”. Steaua le călăuzește pașii magilor spre ieslea unde pruncul sfânt s-a născut. Împreună cu îngerul s-a arătat mulțimea mare de oaste cerească slăvind pe Dumnezeu.

Așa a ales Dumnezeu să vină în lume unicul său Fiu, într-un grajd sărăcăcios și umil, nu în palat și lux.

Această sărbătoare ne dăruiește bucurie pentru că a venit pe lume Mântuitorul Hristos.

Crăciunul magic

Todoran Ștefania, clasa a IV-a B

A venit Baba Iarna. Suntem în ajunul Crăciunului. Peste tot, pământul este acoperit cu un cojoc gros de zăpadă. Casele stau sub clăbucii albi de fum. Sub mustața-i albă, cerul a-nceput să sufle gerul. Din zarea mută ninge lin.

Pădurile, în depărtare, cu tulpini fumurii, ciucurate de ninsoare, par cercelate cu flori de zarzări, de corcoduși. Norii încă mai varsă lacrimi înghețate. Eu mă uit pe fereastră atrasă de jocul fulgilor care se roteau.

Mama face cozonaci pufoși și rumeni. Sunt atrasă de mirosul de scorțișoară și vanilie. Pe lângă asta văd un munte de colaci și doi saci de nuci poleite. Friptura se frige în cuptor în sosuri gustoase. După ce mâncărurile sunt gata mergem să împodobim bradul de Crăciun care veșnic stă verde și drept ca lumânarea.

Prima dată am aranjat beteala aurie și frumos strălucitoare. Au urmat globulețele în fel de fel de culori: unele roșii, altele galbene ca soarele care acum nu mai este, verzi, albastre, fiecare în felul și forma lui. Am mai pus câteva bomboane, caramele și ciocolate. Când totul a fost aproape gata, am montat instalația cu becuțe multe. Partea de jos a bradului era împodobită. Mai rămâne să pun o steluță în vârf. Gata! Am terminat! Mă duc la culcare să-l aștept pe Moș Crăciun. Patul mă aștepta cu blândețe și căldură. Peste puțin timp Moș Ene a venit pe la gene. Lumea viselor mă cuprindea.

Mergeam pe o cărare poleită cu aur. Eram înconjurată numai de zăpadă. Înaintea mea era un palat de cristal care era păzit de doi oameni de zăpadă. I-am întrebat unde mă aflu – mi-au răspuns :

- Te afli în lumea lui Șoim Nuicărc.

- Ce-nseamnă asta? am întrebat eu.

- Trebuie să dezlegi tainele !

- Mă lăsați să intru?

-Da!

- Vă mulțumesc!

Când am intrat, am văzut peste un milion de spiriduși care făceau jucării pentru toți copiii. I-am întrebat pe câțiva dintre ei:

- Ce faceți voi aici?

- N-avem timp de discuții !

- Atunci spuneți-mi, vă rog, ce-nseamnă Șom Nuicărc? Uff..!Ce mă fac?

Privind pe fereastră, am văzut doi reni înhămați la o sanie mare. Mai uitându-mă la nămeții albi, mi-am dat seama ce-nseamnă Șom Nuicărc. Este Moș Crăciun scris pe dos.

- Uraa! Am dezlegat taina !

M-am dus la oamenii de zăpadă și le-am zis ce aflasem. Ca răsplată mi-au dat niște bomboane care te făceau să zbori și permisiunea de a-l putea vedea pe Moș Crăciun. Am stat mult de vorbă cu el.

-Scoală-te, Ștefania!

Auzisem glasul blând al mamei.

- Moș Crăciun? am mormăit eu.

- Da! A venit Moș Crăciun cu multe daruri și te așteaptă Mihaela și Cosmina să pleci cu colindul.

Eu i-am mulțumit lui Moș Crăciun în gând. Când să plec pe ușă m-am cotrobăit în buzunare și am văzut niște bomboane. Crezând că sunt cele primite de la Polul Nord, le-am înghițit, dar nu aveau niciun efect.

Seara Crăciunului în familia mea

Bularca Natalia, clasa a IV-a B

Din toate sărbătorile ce ne sunt date, cea mai frumoasă pentru mine este și va rămâne Crăciunul. Nu aștept nicio altă sărbătoare cu atâta bucurie, pentru că simt că aceasta este sărbătoarea familiei întregite și a obiceiurilor din moși strămoși.

În casă se simte miros de cozonaci și prăjituri pe care le vom împărți cu colindătorii, căci în Ajun de Crăciun casa ni se umple de colindători.

Când sunetul colindelor se stinge și noaptea coboară, aștept și eu la fel ca toți copiii din lume, ca pe drumul nins de lună să sosească și la casa noastră Moș Crăciun. Bradul îl așteaptă și el, împodobit, plin de lumini și de globuri sclipitoare. Pe masă, mama a pus trei lumânări și le-a aprins. Lumina lor caldă ne învăluie și în casă se așterne liniștea.

Avem cu toții răgaz să privim stelulele de gheață pe geam, să le topim și să vedem prin ferestre luminile sărbătorești aprinse pe străzi. Au părinții răgaz să-mi spună povești despre cum petreceau ei Crăciunul când erau copii, iar mie îmi place așa de mult să-i ascult.

Dar Crăciunul înseamnă pentru mine mai mult decât brazi împodobiți, lumânări aprinse, miros de cozonaci și mere coapte. E o sărbătoare sfântă, căci în noaptea de Crăciun, Dumnezeu s-a născut ca om, în Betleem. În această seară, binecuvântarea sfântă se revarsă peste lume, iar îngerii cântă toți cu bucurie: « **Domnul e pe pământ !** ». Atmosfera e așa de sărbătorească pentru că oamenii, cerul și pământul slăvesc minunea Nașterii Mântuitorului.

Și mai este Crăciunul și sufletul cald al mamei, al părinților, al celor dragi, care ne luminează tot anul. Este bunătatea, speranța renăscută. Este pace și înțelegere...

Pasiunile mele

Bobeș Ioana, clasa a VI- a B

Eu am avut mereu două pasiuni: desenul și animația. Dar acum am să vorbesc despre desen. Când aveam patru-cinci ani, îmi plăceau foarte mult desenele animate. Desenam foarte mult toate caracterele, dar, pe la șapte-opt ani, m-am lăsat de acestea.

Începusem să desenez oameni și caractere din jocuri video precum Amy, Sans, Frisk și multe altele. La zece ani, inventam multe caractere originale, dar nu numai pentru mine, ci și pentru colegiimei. Am avut foarte multe caractere pe parcursul vieții, dar acestea sunt cele pe care mi le amintesc: Kelly, Annie și Nova.

În prezent, folosesc doar trei caractere, însă desenez numai două, deoarece al treilea este prea complicat. Acestea se numesc: Nova (am îmbunătățit-o), Naomi, și Ale. Vă promit că am să le descriu la final.

Acum o să vorbesc despre animație.

Mereu am fost a mare fană a tuturor animatorilor de pe YouTube, până într-o zi, când mi-a venit o idee. M-am gândit să fac și *eu* animații, ca să văd cum vor ieși. La început, nu mi-a plăcut, dar ceva îmi spunea că era exact ca orice altă activitate...Cu cât exersezi mai mult, cu atât mai bună vei deveni. Acel ceva este o emoție, iar acea emoție se numește *determinare*.

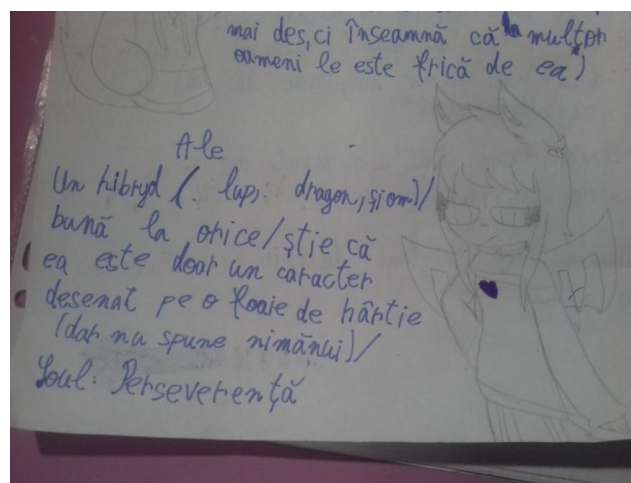
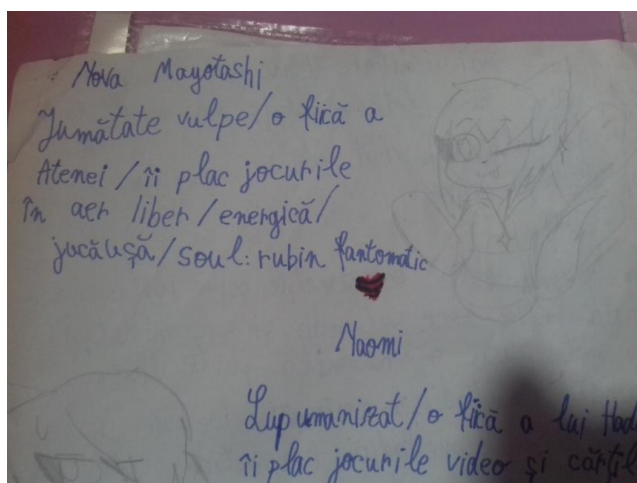
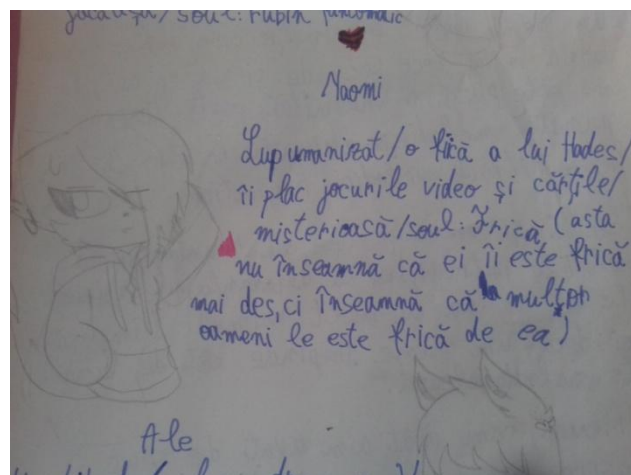
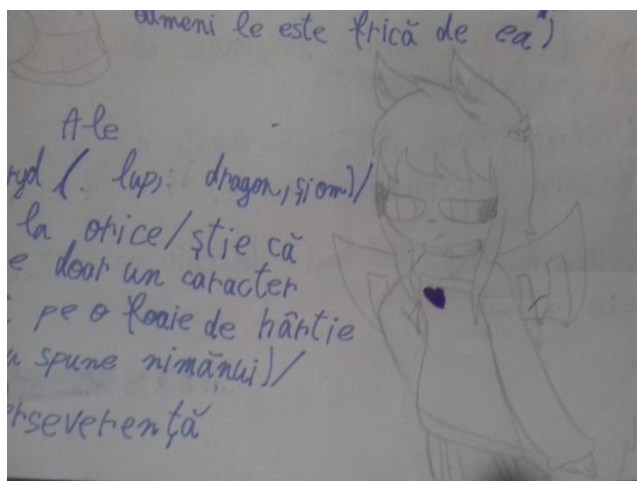
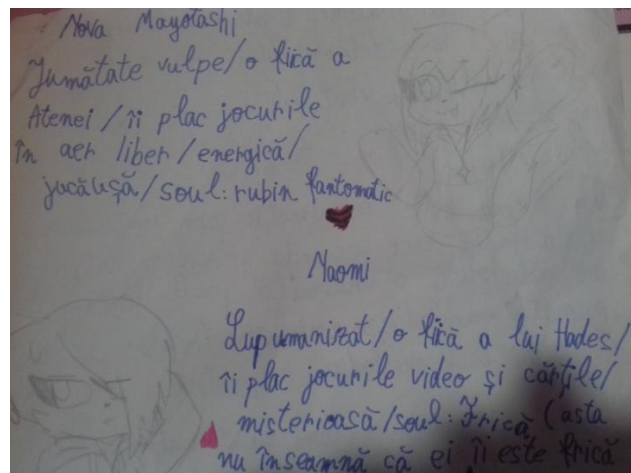
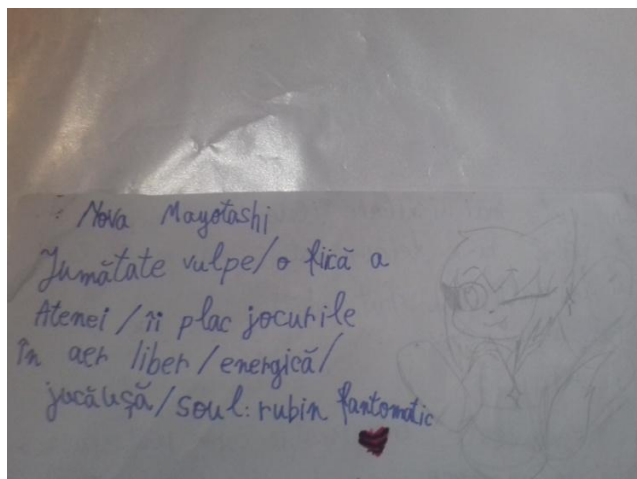
Determinarea seamănă puțin cu *perseverența*, dar este o mare diferență dintre cele două. *Perseverența* este emoția care nu te lasă să te dai bătut niciodată. *Determinarea*, în schimb, este emoția care nu te va lăsa să renunți până nu atingi un anumit scop. Oricum, înapoi la subiect.

Am tot exersat, și..sinceră să fiu, fac animații cu **MULT** mai bine decât atunci. Recent am văzut filmul *Avatar*, care, după părerea mea, este unul dintre cele mai uimitoare filme din lume, iar acest film m-a determinat și mai mult în legătură cu animațiile. Odată am vrut să-mi fac și propriul meu **meme**.

Un **meme** este o animație care poate avea o durată între cinci secunde și un minut, la care este pusă o anumită parte dintr-o anumită melodie, iar animația trebuie să fie pe ritmul melodiei respective. Există și **animatice**, care sunt animații pentru melodiile întregi, dar dezavantajul este că va lua mai mult decât un **meme**. Depinde decât de lungă este melodia aleasă.

REVISTA „NOI”

Cam atât am avut de spus despre cele două mari pasiuni ale mele. Acum o să-mi descriu caracterele, după cum am promis mai devreme.

Drepturile copilului

Neagovici Laurențiu, Tohănean Elena, clasa a VI-a C

Dreptul, ce este el, de fapt?

Un îndemn, o vorbă bună,

O obligație, un sfat

Sau este doar o minciună?!

Unii nici nu le cunosc

Sau, chiar dacă știu de ele,

Cred că nu au nici un rost

Dar consecințele, problemele?

Există, nu-ți face probleme!

Vreun drept de nu îl respecti,

Vei primi avertismente

Sau, cine știe, poate amenzi.

Dar, de dreptul încălcat

A avut o acțiune gravă,

Copilu-ți va fi luat

Și n-o să-l mai vezi niciodat’!

Deci, bucură-te de el,

Prețuiește-l și iubește-l!

Egalitate

Bularca Ana-Sabrina, Luca Nicoleta, clasa a VI-a C

O familie te iubește,

Te îndrăgește

Și te-ndrumă să devii,

Jandarm, profesor sau ce vei dori.

Mergi la școală și învață,

Ca să ajungi cineva în viață.

Nu contează cine ești,

Important e tu cum ești.

Cu toții suntem egali,

Albi, negri sau pali,

Ar trebui să ne iubim

Și să ne prețuim.

Bucuroși noi ne jucăm,

Chiar dacă nu ne place să-nvățăm.

Haideți să cântăm

Și să ne distrăm.

Drepturile copilului

Baciu Anastasia, Iacob Cristina, clasa a V-a B

Niciodată nu-i ușor

Să vezi copii cerșind cu spor,

Că n-au bani și nici mâncare,

Viața e o mare provocare.

Dreptul la mâncare n-au,

Ajutor vreau să le dau.

Educația, ca un joc,

Că n-au carte chiar deloc.

Vreau să le găsesc o casă

Și ceva de pus pe masă,

La școală să îi trimit

Asta nu vreau să o omit.

Legenda ghiocelului

Baniță Anastasia, clasa a II-a Step by Step

După zile de ger și promoroacă, iarna-și leapădă cojoacele și pleacă. Albul ghiocelului pare a fi prima culoare din frunzișul uscat, căci la primul zâmbet al soarelui își deschide petalele dând la iveală floarea albă și curată ca neaua. Cu glas subțire, cristalin, ghiociei încep să-și trezească vecinii:

- Cling! Cling! Cling!
- Cine-a clincănit?
- Ghiociei-vestitori de soare și de primăvară, noi speriem Iarna cu verdea săbioară. Sculăm din somn viorelele, răsar cete-cete toporașii, purtând fiecare topoare de floare. Alte flori răsar bucuroase, purtând pălării vesele și colorate.

Ce frumos vorbesc, ghiociei! Iar eu îi privesc uimită și încântată! Dintr-o dată lângă mine a apărut un ponei fermecat! Semăna cu poneiul meu! Si-mi spuse:

- Hei, Anastasia, urcă repede!

Fără să mai stau pe gânduri am sărit pe ponei plutind vrăjită printre ghiociei...Dar ghiociei erau dornici să-mi facă cunoștință cu locuitorii poieniței!

Se face că această poieniță cu ghiociei a fost locuită de daci, de romani...Pe aici Mihai Viteazu și-a așezat tabăra de aceea dealul acesta se numește Dealul Taberei..., iar parfumul istoriei ne aduce și

un iz de vampiri, pentru că pe aici a trecut și Vlad Țepeș...Ei au luptat pentru noi și fiecare săgeată s-a transformat în ghiocel, care să ne povestească nouă despre ei!

Printre crengile uscate soarele trimite-o rază care să-i încălzească pe gândăceii îmbrăcați cu haine roșii, picotind la cald, ca moșii. Dacă-i privești, ștregarii, le descoperi ochelarii, ca să-i apere de soare și sunt puși tocmai pe spinare.

Cerul este mai senin, vin din depărtare mii de păsări călătoare

Pe-un boboc de ghiocel, noi îți scriem frumușel:

Fericită zburdă, Anastasia! Această poieniță va fi mereu plină de ghioceli, de puritate!

Legenda bufniței

Radu Tohănean, clasa a II-a Step by Step

Demult, în micul nostru Orașel a fost un împărat care avea trei feciori...De bine, de rău, el hotărî că cei trei copiii ai lui trebuie să se însoare. Într-o zi, spuse:

- Haideți după mine, băieți, cu câte o săgeată și un arc, la malul râului ce curge pe la noi !

Băieții îl urmară și se aliniară pentru a trage cu arcul. Cel mai mare trase primul. Săgeata lui zbură și se înfipse în aninul de pe malul Buzăului. Deodată, auzi:

- Ai lovit acoperișul unui vecin din răsărit. Acolo locuiește Crăița.

Urmă la rând al doilea fecior. Săgeata acestuia se înfipse în casa unui boier vecin din apus. Acum era rândul mezinului. Trase și el, dar săgeata lui se duse departe și se înfipse într-un copac. Era cât pe ce să o piardă din ochi. Cei doi frați se duseră în vecini și luară de neveste pe cele două fete de boier. Cel mai mic plecă la drum să găsească locul unde se înfipse săgeata.

Merse ce merse și găsi copacul în care se înfipse. O luă și o puse în tolă să plece spre casă. Dar o bufniță se cățără cu ghearele în spinarea lui. El se răsuci, se smuci, dar degeaba căci spurcata avea gheare ascuțite ca vârful sabiei. Porni, dar văzu alte șase bufnițe care îl priveau. Fără să le bage în seamă își continuă drumul.

Când ajunse acasă se puse direct în pat și adormi. Când se trezi văzu lângă el o zână frumoasă, cea mai frumoasă și mai bună zână din lume. Iată că și Bufnița este o pasare de noapte frumoasă ! Feciorul de împărat și zâna făcură nuntă mare împreună că se duse vestea peste mări și țări. Seara, la masă, împăratul le spuse feciorilor că renunță la tron și-i lasă pe ei să conducă țara. De atunci, la Întorsura Buzăului pe lângă Crăițe și Lăcrămioare întâlnești noaptea - Bufnițe, dar care nu te mai fac să îți fie frică, știind că ele se pot transforma în zâne!

Haideți și voi la noi, unde sunt fetițe bronzate de soare și vânt și unde noi, întorsurenii, alergăm spre ele cântând!

Legenda lăcrămioarei

Radu Teodor, clasa a II-a Step by Step

Plutesc în fiecare zi de primăvară când intru în grădinița mea de Flori. Ce mireasmă au Lăcrămioarele...Îmi aplec capul și vreau să le culeg. Dar...mirosul lor mă îmbată și plutesc pe tărâmul legendelor...

Se făcea că am ajuns pe un pământ cunoscut mie, este chiar malul Buzăului și că în loc de râu era un băiat frumos...iar lângă el o prințesă...

- Hei, de ce vrei tu să te transformi în râu, Buzăule?

- Păi, nu vreau, dragă Lăcrămioara. Dar numai așa oamenii de la poalele muntelui Ciucaș vor avea apă de băut, sau să facă baie, vor avea pește de unde să poată mânca ! Aceasta va fi Țara Buzăului, o țară a Cinstei și a Onoarei, unde copiii nu vor avea niciodată comportamente urâte, vor fi niște elevi silitori ! Moș Nicolae va veni în fiecare săptămână, iar Ziua copilului va fi în fiecare zi!

Și vorbind așa...o zână bună l-a transformat pe băiat în râu, iar pe malul său, toți copacii în dozoare de înghețată și dulciuri pentru copii ! Biata prințesă a început să plângă amar după Buzău, dar el curge lin în albia sa fără a realiza că se topea de dorul lui.

Și cum curgea el lin, i-a auzit plânsul și s-a întors să o aline. Dar minune...Fata se topise iar în locul lacrimilor sale a crescut o floare frumoasă numită Lăcrămioara, iar Buzăul s-a întors și a plecat pe drumul său mai departe...

De atunci, orașul meu se numește Întorsura Buzăului....și toate grădinițele au în ele multe Lăcrămioare primăvara...

Noi, copiii, ne bălăcim în pletele Buzăului...iar păstrăvul se lasă greu de prins...

Și, pe când mă pregăteam să mănânc și eu o înghețată...țârâitul telefonului m-a trezit să merg la școală...Și trec pe lângă grădinița mea plină cu lacrimile prințesei...dar nu mai vreau să rup floare mă mulțumesc să-i simt mirosul!

Cravata roșie

de Ji-Li Jiang

Olteanu Miruna, clasa a VII-a B

Dragă Ji-Li,

Ce dor îmi era să-ți scriu! Am aflat ce s-a întâmplat în China...Vreau să încep prin a-ți spune că te admir foarte mult pentru curajul pe care l-ai dobândit în acea grea perioadă. Ești o fată extraordinară și știu că tu poți trece peste orice obstacol. Pe lângă asta, ești o fiică și o soră foarte bună.

Ești și o elevă foarte silitoare care a avut șansa de a face parte din Academia Centrală de Arte a Armatei de Eliberare, dar din cauza originii tale ‘nesănătoase’, nu ți-ai putut îndeplini visul. Unii spun că este vina ta, dar te asigur că nu este așa și nu ar trebui să îți fie rușine cu asta.

Apropo, familia ta e bine? Într-o zi, poate, mi-ai putea răspunde la întrebarea asta stând față în față, într-o cafenea, savurând o băutură caldă. Mi-ar face mare plăcere să te văd.

Pentru final, îți mulțumesc că ți-ai făcut timp să-mi citești mica scrisoare. Să-i saluți pe frații tăi din partea mea și să te grăbești să îmi răspunzi cât mai repede la scrisoare! Te pup și te îmbrățișez cu drag!

P.S: Să nu uiți de întâlnirea noastră, da?!

Cu drag,

Miruna

R. J. Palacio - „Minunea”

Sporea Ștefania, clasa a VII-a B

Dragă Jack,

Bună! Îți scriu ție pentru că pe tine te apreciez foarte mult.

Apreciez faptul că tu nu ai luat în considerare cum arată August când mănâncă. Eu te înțeleg că nu ți-a fost prea ușor prima dată când l-ai văzut mănâcând sau cum arăta. Toată lumea știe că el nu poate să mănânce ca toți copiii din cauza operațiilor. Și, din câte știu, mama ta te-a obligat într-un fel să mergi la școală și să te împrietenești cu el. Dar mă bucură faptul că ai reușit să-l înțelegi pe August.

Mă bucură faptul că mai există persoane în lumea asta așa ca tine, care cunosc o persoană apoi o judecă dacă e cazul, nu o judecă din prima. Dacă nu ai fi fost tu, probabil, August nu s-ar fi descurcat atât de bine la școală cu colegii răi. Poate s-ar fi închis în el și mai tare. Cred că te-am lăudat cam mult, hai să trecem și la ceva care nu prea mi-a plăcut. Faptul că l-ai vorbit pe August pe la spate împreună cu Julian, spunând că dacă ai fi fost în locul lui, te-ai omorî. Eu știu că tu nu știai că August era printre colegii tăi, el fiind deghizat, tu credeai că încă îl mai poți păcăli puțin, că ești prietenul lui. August avea foarte multă încredere în tine, era fericit că găsisese în sfârșit un prieten care să îl placă așa cum este el. August este un băiat foarte bun la suflet te-a iertat și s-a purtat în continuare la fel de frumos și de bun cum se purtase și până atunci.

Sper că toată experiența te-a făcut să îți dai seama că August este un băiat foarte bun și că nu ar trebui să îl mai rănești vreodată pentru că el sigur nu te va răni niciodată. Sper să rămâi exact așa ești și să nu te schimbi niciodată pentru nimeni și nimic în lume. Ou, era să uit! Voiam să te întreb cum îți mai merge cu școala, sper că nu a mai fost nevoie la științe să copiezi de la August. Sper că ești la fel de bun ca August, și nu doar la științe, la toate materiile pentru că asta contează foarte mult.

Și încă o dată, sper că ai învățat că de mult contează să nu mai judeci persoanele înainte să le cunoști și că ai de câștigat dacă încerci să fii bun cu toată lumea.

Cu drag,

Ștefania

În excursie

Stoica Andreea-Diana, clasa a V-a A

Este ora 6:05. Mă trezesc fericită cu gândul că plec în prima mea excursie din clasele gimnaziale. Entuziasmată, mă duc să mă spăl repede-repejor pe dinți, mă îmbrac, îmi prind părul într-o coadă de cal și urc în mașină.

Am ajuns în curtea școlii. Toți copiii vorbeau despre prima excursie din acest an școlar. Mi-am luat bagajul, am coborât din mașină împreună cu părinții și sora mea mai mare. Erau atât de mulți copii care vorbeau, încât nici nu mai auzeam ce îmi spunea mama. Într-un sfârșit, mi-am găsit colegii cu care urma să stau.

Afară era foarte frig și mi-a înghețat tot corpul. După 15-20 de minute, a ajuns autocarul. Fericită, eu cu sora mea am pus bagajul în autocar. Am urcat, m-am așezat pe scaun și mi-am salutat părinții și mătușa.

În autocar, mi-am făcut mulți prieteni noi, m-am jucat, am stat se vorba cu verișoara și cu sora mea mai mare, timp de 6 ore. Când am ajuns, simțeam căldura razelor de soare, ciripitul păsărilor și râsetele copiilor. Am vizitat multe obiective turistice, precum: mănăstiri, biserici, ctitorii, muzee de pictură și Grădina Botanică din Iași. De asemenea, am vizitat și casa memorială Ion Creangă din Humulești, unde ghidul ne-a acordat nota 10 datorită răspunsurilor corecte pe care le-am oferit întrebărilor sale. Iar, la sfârșit, ne-am oprit la un mall, unde ne-am răsfățat pe cinste.

Am stat 3 zile și 2 nopți distractive. Mie mi-a plăcut unde am fost cazați, chiar dacă la biserica nu erau cele mai bune condiții. Însă, în cea de-a doua zi, am fost cazați într-un motel mare și frumos.

Când am venit acasă, obosită și încărcată cu amintiri frumoase din excursie, le-am povestit părinților mei tot ce am făcut în minunata drumeție din Iași.

„Războiul care mi-a salvat viața” de Kimberly Brubaker Bradley

Stoica Maria, clasa a VII-a B

În carte, este prezentată situația unei fete de numai nouă ani. De la o vârstă așa fragedă, Ada era într-o continuă luptă cu mama sa. Era mereu închisă în casă, nu se putea uita nici pe fereastră, toate acestea din cauza mamei, căreia îi era rușine, frică de ceea ce ar fi putut spune ceilalți, lucruri care să-i păteze reputația. Din aceste fapte, ne putem da seama că mama Adei nu proceda corect. Ținând-o închisă în casă, nu îi oferea posibilitatea de a explora lumea, de a descoperi lucruri noi. Nemergând la școală, Ada nu reușea să învețe, nu cunoștea foarte multe obiecte, în afară de cele din casă.

Din cauza războiului, copii din Londra au fost evacuați. Chiar dacă mama ei nu voia, Ada a plecat de acasă împreună cu fratele ei, Jamie. Toți copii evacuați au fost trimiși într-un mic sat de lângă Londra. Plecând de acasă, Ada încearcă să își facă o nouă viață, departe de mama ei, arătându-le celorlalți că nu era diferită de ei.

Ada și Jamie fuseseră trimiși la casa domnișoarei Smith, Susan Smith. Chiar dacă la început domnișoara Smith era foarte rece cu ei, în timp, aceasta învață să-i iubească, să-i îngrijească. Să se întristeze atunci când îi vedea supărați, să se supere atunci când îi vedea triști. În sat, Ada reuși să își facă noi prieteni, în sfârșit nu mai era singură, avea câțiva prieteni dar foarte buni, nu își mai petrecea toată ziua închisă în casă, domnișoara Smith nu avea o problema cu piciorul ei, ba chiar îi cumpărase cârje și voia să o opereze.

În timp ce războiul avansa, Ada ajuta oamenii, prinsese chiar și un spion și așa devenise eroina satului. Ada se simțea iubită, apreciată. Putea merge pe stradă, exact ca toți ceilalți.

Cam la un an de când plecaseră de acasă, mama lor venise după ei. Iar cei doi copii fuseseră obligați să meargă cu mama lor la Londra. Ada se reîntorsese la vechia ei viață, stând toată ziua în casă. Până când, într-o zi, Ada o înfruntă pe mama sa, iar aceasta recunoscuse că nu îi iubise niciodată. Ada știa că va dura, dar nu ar fi crezut că va dura atât de tare, până la urmă era mama ei. Decise să îi facă pe plac, îl luă pe Jamie și plecară.

O bombă nimerise pământul undeva prin apropiere, iar toți locuitorii fuseseră nevoiți să intre în adăposturi. Când bombele încetară, atunci când toată lumea era în siguranță, oamenii ieșiră din adăposturi. Ada și Jamie se îndreptau spre gară atunci când se întâlniră cu domnișoara Smith. Aceasta se întorsese după ei, deoarece îi iubea, așa cum o mama ar trebui să își iubească copiii, și nu ar fi putut renunța la ei pentru nimic în lume.

Din acest text, ne putem da seama că toți oamenii sunt egali, indiferent de cum arătam sau de modul în care gândim.

Nu judeca o carte după copertă !

Ai dreptul tău...

Stroe Ana, clasa a VII-a C

*Copil de azi, copil de mâine,
Un tânăr glas de inimă curată
Tu dai nădejdea de mai bine
Cu inocența-ți dulce, nepătată.*

*Un dar Divin, o gingașă comoară,
O floare-a primăverii cu dreptul să te naști!
Ce mângâie-un amurg de seară...
- Ești filmul casei părintești !*

Dreptul îl ai, de a vedea-o pe minunea lumii:

Ai mamei ochi ce strălucesc în preajma ta

Ce-și cântă fericirea în lumina lunii
Și-atinge cu *iubire caldă, sărutul ei pe fruntea ta.*

*Copil cu ochii limpezi, migdalați,
Ai dreptul să înveți să crești în fericire.
Vrăjit de basmele cu zmei și împărați...
-Ești un izvor de tinerețe și-mplinire !*

*Copil de azi, copil de mâine
Învață-i pe cei de sub nori,
Să vadă cum flori..., semănate de tine
Le îndreaptă pașii..., rătăcitori.*

Verbul

Ștefania Suci, Ștefania Carmen Suci clasa a VII-a B

S1:Alo, salut, sunt eu, verbul
Și te rog, elevul meu, învață, diateza
Alo, alo, sunt eu, un agent
Ți-am dat beep, și-s folosit
Dar să știi, eu îți promit.

R1:Sunt ușor și-ți dau doar note mari
Numa' note mari, numa' note note mari
Cu mintea ta și scrisul tău divin
Dacă nu înveți eu revin(bis)
Ver-bul, ver-bul, ver-bul, tim-pul

S2:Verbul este partea de vorbire
Arata starea sau existenta
Acțiunea(bis)

R1:

R2 :Vrei să treci, da' nu-i așa ușor
Nu-i așa ușor, nu-i așa așa ușor
În clasa a 7-a poți să fii erou
Îți urez numai noroc!(bis)

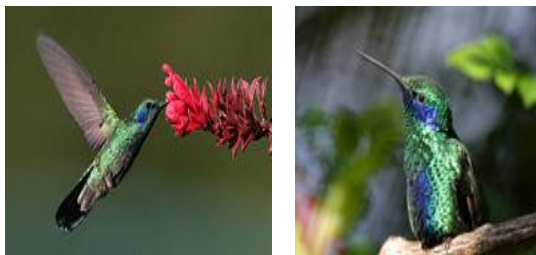
D’ALE PROFESORILOR...

Pasărea Colibri

Prof. Bularca Ioan

Pasărea colibri este cea mai mică pasăre din lume și este cunoscută pentru rapiditatea cu care se mișcă în zbor. Această specie de pasăre face parte din familia trohilidelor și trăiește pe continentele americane în zona tropicală. Micile păsări viu colorate măsoară în jur de 5 - 20 cm și nu cântăresc mai mult de 20 de grame.

Hrana păsărilor colibri constă în nectarul din flori, iar cantitatea pe care o consumă zilnic cântărește de două ori mai mult decât greutatea lor. Acestea își procură hrana din zbor, aripile lor mișcându-se cu o viteză extraordinară de 70 de ori pe secundă. Viteza este atât de mare, încât ochiul omului nu poate să o urmărească. De asemenea, pot zbura în toate direcțiile cu o incredibilă ușurință, iar uneori pare suspendată în mișcare.

Pasărea colibri este una dintre păsările cu cele mai multe caracteristici neobișnuite. Este numită "pasărea muscă", poate zbura cu spatele, iar inima ei bate de 1.200 de ori pe minut. De asemenea, oul unei păsări colibri este mai mic decât un bob de mazăre.

Chiar din cele mai vechi timpuri micuța pasăre a stârnit curiozitatea oamenilor și a dat naștere la legende.

Astfel, vechii amerindieni erau convinși că „Divinitatea” a revărsat un strop de magie asupra acestei păsări, dându-i puteri miraculoase. Penele frumos colorate erau strânse și folosite în ritualuri magice, mai ales în legătură cu sentimentele de iubire. Se credea că micuța vietate ar fi putut transmite din calitățile ei și florilor pe care le vizita, acestea căpătând la rândul lor puteri vindecătoare.

Se mai spunea că pasărea colibri nu rămâne niciodată în locurile încărcate cu sentimente negative.

Diferențierea și individualizarea în procesul de Predare – Învățare – Evaluare, cerință a învățământului contemporan

Prof. Bularca Lăcrămioara și prof. Găitan Anca

Exercitându-și funcțiile și rolul său social, școala ca principal factor de cultură și civilizație, reprezintă ansamblul de componente rațional organizate și interdependente care asigură funcționalitatea ei internă, ca un tot unitar, urmărind realizarea anumitor obiective instructiv educative precise pe care prezentul, dar mai ales viitorul i le pune în față.

Deschiderea Europeană în reformă presupune transferul accentului pe activitatea elevului, transformat în partener activ la propria formare. Poziția acestuia ca obiect al educației devine una reflexivă, în care schimburile bilaterale ale experienței de idei, în parteneriat cu profesorul, reprezintă configurația modelului corect și adecvat momentului în actul educației. Școala nu trebuie să fie o instituție în care copilul să petreacă nemotivat sau motivat parțial, un timp al existenței sale. Aici „a munci” trebuie să aibă conotații nobile, care exclud relaționări semantice ca: „oboseală, rutină, timp pierdut”. Aici, copilul trebuie să dorească să vină, ca într-o oază de liniște, de unde să poată privi clar propriul viitor, cu toate variantele posibile, din care să aibă șansa de a alege conștient pe cea care se potrivește cel mai bine atât aspirațiilor individuale, cât și potențialului propriu, ambele înserate în comanda socială a momentului istoric trăit.

De aceea, diferențierea, individualizarea, apare ca o necesitate în cadrul procesului instructiv– educativ, deoarece fiecare individ este un unicat al colectivității. Fiecărui elev se cuvine a-i descoperi acel segment al predispozițiilor, aptitudinilor sau talentului, care să-i asigure împlinirea și mai ales să se inoculeze discret sentimentul valorizării obiective a performanțelor individuale, în contextul social, comparativ cu standardele epocii și cu performanțele celorlalți membrii ai societății în care trăiește.

Elementul cel mai important al paradigmei învățământului European include în planul activităților didactice, pe elev, cu universul său interior, potențat de componentele mediului educativ: școală, familie, societate. Tratarea diferențiată și individuală, într-o manieră flexibilă și responsabilă, a tuturor elevilor fără discriminări, pentru a evita supraîncărcarea acestora cu elemente teoretice și care nu fac obiectul preocupărilor vârstei, este una din soluțiile pentru ca școala să asigure un climat afectiv adecvat care să permită parcurgerea fără sincope a perioadei de școlaritate.

Luând în considerare diferențierea dintre indivizi - diferențieri ce pot fi calitative, relevând natura și caracteristicile unor trăsături ale subiectului, ori cantitative, exprimând gradul de dezvoltare a unor capacități - trebuie să adoptăm și noi metode diferențiate de formare a „Omului nou”, metode ce își propun realizarea aceluiași obiective pedagogice în instruirea tuturor elevilor prin asigurarea unui conținut comun. Deosebiri individuale sunt o realitate, astfel nu vom afla un elev la modul general, ci în fața noastră mereu va fi un elev– în particular, a unui individ care este adesea o enigmă, o „...problemă a cărei soluție nu poate fi găsită decât în el...”

Societatea contemporană are nevoie de un individ cu o capacitate de integrare rapidă și creatoare în realitatea progresului social, are nevoie de flexibilitate și productivitate în gândire, de o participare activă la propriul destin, de o contribuție personală la promovarea umană. Educația modernă se sprijină pe „a învăța să cunoști, a învăța să faci, a învăța să trăiești alături de ceilalți, a învăța să existe” (J. Delors, 2000) de aceea prin tratarea diferențiată, individualizată, îl ajutam pe elev „a învăța să cunoască” potrivit particularităților sale individuale, să clasifice și să reclasifice, să treacă de la concret la abstract, să privească lucrurile dintr-un alt unghi, să fie elev și profesor în același timp. Trebuie prin modalitățile de tratare diferențiată folosite să-l învățăm „să facă”, prin construirea unui nucleu flexibil care să-i ofere rapid accesul la o meserie potrivită particularităților sale individuale. Astfel îl vom învăța să „trăiască alături de ceilalți, îl vom învăța să fie „deoarece scopul dezvoltării este „împlinirea omului, în toată bogăția personalității sale, a complexității formelor de expresie și a diverselor sale opțiuni ca individ, membru al familiei și al comunității, cetățean și producător, creator de tehnici sau spirit novator” (E. Faure)

Prin modalitățile de tratare diferențiată, individualizată, le formăm elevilor independență în gândire și acțiune, determinându-i să defrîneze singuri unele terenuri ale cunoașterii potrivit propriilor forțe, mobilizând capacitățile intelectuale de care dispune la etapa de vârstă la care se găsește. Creșterea cererii de instrucție, multiplicarea rapidă a cunoștințelor și amplificarea aspirațiilor, impun de fapt valorificarea la maxim a potențialului fiecărei vârste și luarea în considerare a particularităților individuale.

„Fiecare copil are o individualitate a sa.” Conducerea copilului în procesul instructiv - educativ trebuie să țină seama de caracteristicile acestei individualități...Dar, după cum un sculptor, de exemplu, nu poate din orice bloc de marmură realiza orice statuie, tot astfel educatorul, nu poate din copil modela orice tip de personalitate. Sculptorul, privind blocul de marmură de care dispune, întrevide modelul viitoarei sale opere. Forma acestuia, dimensiunile, culoarea, caracteristicile cristalelor, fisurile, adânciturile, proeminențele sunt elemente care intervin sugestiv în conturarea modelului. La întrebarea: „Ce aş putea să fac din acest bloc ?”, pe care eventual sculptorul și-ar pune-o, blocul de marmură i-ar putea răspunde: „Poți multe, dar nu orice...Eu, acesta sunt...cercetează-mă cu atenție, folosește-te de orice cristal al meu și dă-mi strălucirea pe care oricine o dorește.” (Ion Holban)

Pedagogia actuală consideră că procesul de învățământ, ținând seama de posibilitățile elevului, poate accelera procesul dezvoltării acestuia, poate îmbunătăți dezvoltarea lui. Ea așează în centrul ei copilul și nu informația, astfel dascălul are un nou rol caracterizat de cunoscutul filosof american John Dewey prin faptul că „mintea sa se mișcă în armonie cu mințile elevilor săi, trăind împreună dificultățile și victoriile intelectuale deopotrivă”.

Prin comunicare, individul se umanizează, își dezvoltă personalitatea, deoarece ea îi asigură transmiterea experienței sociale. Ea este cea care permite influențarea educativ-formativă a individului. Nu va fi posibilă interacțiunea rațională bazată pe gândire și reflexie fără comunicare.

Am observat că diferențele individuale duc la diferențe de învățare ce se manifestă cu predilecție în zona capacităților instrumentale: vorbit, scris, citit. Există elevi cu particularități psihologice individuale, deoarece fiecare din noi este unic având forțe proprii, facultăți și aptitudini proprii.

Orice demers didactic, coroborat cu toate celelalte activități conexe, trebuie să pornească de la premisa că ceea ce diferențiază omul, în interiorul regnului căruia îi aparține, este gândirea,

definită drept capacitatea de a procesa informația și de a o folosi pentru lărgirea orizontului cognitiv. În sfera acestuia se situează în mod firesc, dobândirea abilității care să rezolve problemele din viața cotidiană, fapt ce permite inserția socială a individului. Posibilitatea acestuia de a se adapta algoritmului mediului în care viețuiește.

Acest deziderat se realizează ținând cont de particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor, deoarece neglijând aceste diferențe influențăm negativ activitatea de învățare a elevului! Să nu uităm deci, că elevul este cheia procesului didactic și ne centram pe el. El nu se termină în acest proces și nu este materie primă pentru școală! El este viitorul societății și va trebui să se adapteze la ea și să o adapteze pe aceasta la visurile lui. El are așteptări pe care vrea să și le îndeplinească, are valori la care aderă, are anumite competențe și un bagaj biologic și cultural care-l vor ajuta să devină!

De aceea, tratarea diferențiată a elevilor este o necesitate a învățământului contemporan, deoarece astfel elevul își va forma potrivit ritmului său competențele necesare integrării sale în societate și capacitățile necesare participării active la viața socială.

Bibliografie:

1. Bocoș, Mușata, (2002) - „Instruirea interactivă - Repere pentru reflecție și acțiune”, Presa Universitară Clujeană;
2. Bontaș, I., (2001) - „Tratat de pedagogie”, Ed. All, București;
3. Cerghit, I. (2002) - „Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri, strategii”, Ed. Aramis, București.

Matematica – o promovare

Prof. înv. primar Bularca Maria

„Matematica este regina științelor.”

Cum se face că un personaj îndrăgit de copii „**regina**”- matematica, dă bătăi de cap din ce în ce mai mari, deopotrivă elevilor, cadrelor didactice și părinților de la an la an. Sunt multe semne de întrebare. Iar noi, ca dascăli, ne-am obișnuit să dăm vina pe generațiile actuale. Dar și elevii au argumentele lor, la fel și părinții.

Matematica prin povești sau prin probleme practice

În multe dintre discuțiile avute cu colegii mei a apărut întrebarea „**Cum îi atragem pe elevii pe tărâmul matematicii?**”. Mai exact, cum facem să îi motivăm pe „elevi”, care de cele mai multe ori privesc ora de matematică cu teamă/frică, așteptând sunetul clopoțelului salvator. Cred că ora de matematică ar trebuie să fie o călătorie care să debuteze cu o „**poveste matematică**”, „**joc matematic**” cu iz de poveste sau de problemă practică-reală a cărei rezolvare să justifice necesitatea studierii noțiunilor matematice. Astfel, apare un fenomen psihologic prin care elevul uită pe moment că este la ora de matematică, încercând să înțeleagă ce se petrece din dorința de a afla finalul „poveștii matematice” de la început orei.

„Toate-s vechi și nouă toate.”

O metodă inovativă ar fi inserarea în orele de predare a unor probleme care să implice elevii în rezolvarea lor, genul acesta de probleme presupune folosirea informațiilor pornind de la estimări și aproximări, folosind operațiile matematice și materiale demonstrative pentru a ajunge la răspunsul final. Exemple de activități pe care le-am folosit la clasa și care s-au dovedit a fi eficiente și deopotrivă o încântare pentru elevi:

Câți nasturi au toți elevii din această încăpere?- activitate de grup

- Fiecare elev a estimat numărul de nasturi conform cerinței, estimările au fost notate pe o coală de flipchart și afișate, s-au făcut apoi aproximări;
- Fiecare elev a numărat nasturii pe care îi avea și a verbalizat numărul acestora;
- Elevii au luat apoi cuburi unifix corespunzătoare numărului de nasturi pe care îi aveau;
- S-au format zeci din cuburile unifix, zecile formate s-au așezat pe covor și s-au numărat pentru a se afla numărul real de nasturi din încăpere;
- S-a comparat rezultatul obținut cu estimările și s-a stabilit cine a fost mai aproape de rezultatul final utilizând aproximarea;

Matematica și calculatorul

Copilul din așa-numita „App Generation” are o preferință pentru învățare pe conținuturi multimedia, „vrea ca din 2 click-uri să ajungă la informație”, „să își personalizeze ritmul”, avertizează Mircea Miclea, are o minte tot mai diferită decât mintea noastră, a „imigranților digitali”. iar noi trebuie luăm în calcul acest aspect când încercăm să îi învățăm ceva.

Aparent pare greu de utilizat combinația matematică – calculator la ciclul primar, însă lucrurile nu sunt chiar atât de complicate dacă dispui de 2-3 calculatoare în sala de clasă. Mai bine să vă spun cum le folosesc eu la clasa. Activitatea la clasa o desfășor pe centre de interes, elevii fiind împărțiți pe 4 centre (CLR; MEM; Calculator, Arte), asta înseamnă că într-un centru vor fi 6 elevi în cazul meu, cei șase sunt distribuiți câte doi la un calculator. Utilizez aplicațiile Microsoft Office, Paint astfel:

- ☞ **Microsoft Word** (scriu cu diferite caractere și mărimi cifre, notează coloane cu adunări și scăderi, notează textele problemelor, realizează rebusuri, sudoku, cvintete,)
- ☞ **Microsoft Excel** (așază datele, imaginile, cifrele în tabele, realizează tabele, calendare, grafice,)
- ☞ **Microsoft Power-point** – vizualizează poveștile cifrelor, vizualizează probleme matematice ilustrate, creează propriile probleme, povești matematice;
- ☞ **Paint** (reprezintă prin desen cifre, desenează obiecte pentru a rezolva exerciții de adunare sau scădere, ilustrează probleme „Un desen face mai mult decât o mie de cuvinte.”)
- ☞ **Softuri-educative** – sunt cele mai la îndemână, se găsesc o mulțime de variante pe piață, sunt bine realizate, exact pe gustul copiilor și prin intermediul jocului descoperă și aprofundează noțiuni matematice.

Se spune că pe măsură ce crește, omul își pierde abilitatea de a se juca, nimic mai adevărat, dacă jocul este o abilitate specifică copilăriei, atunci să ne folosim de ea în cadrul orei de matematică.

Poate că acum după ce am prezentat aceste modalități de predare a matematicii ne va fi mai ușor să le oferim elevilor noștri argumente la întrebarea „**De ce trebuie să învăț matematica?**” una dintre cele mai incomode întrebări pe care un copil o poate adresa unui profesor și asta pentru că niciodată nu vom ști cât de motivante pot fi răspunsurile noastre pentru ei.

„Învățând matematică înveți să gândești.” (Grigore Moisil)

Omniprezentele ecuații

-O „punere în ecuație” salvatoare -

Motto:„ Trebuie să dăm problemei o formă, care să facă întotdeauna posibilă rezolvarea ei.”

Prof. Burci Ileana

A fost odată în țara Sumerienilor, sunt patru mii de ani de-atunci, un guvernator tare hain care gestiona hambarul unei cetăți nu departe de Golful Persic.

Era acest guvernator tare temut de către toți scribii, cărora le cerea regulat situația bogățiilor cetății, o cetate cu un conducător cheltuitor, împrumuta adeseori cu grâu de la cetatea vecină pentru a-și plăti slujbașii.

Astfel, de câte ori guvernatorul hambarului regal întreba:

- Câți saci mai sunt în hambar ? scribul care ținea calculele răspundea întotdeauna:

- Nu mai este nici un sac, ba, mai mult datorăm trei saci (sau cinci, sau zece saci, depindea de împrejurări) cetății vecine.

Iritat peste măsură de această stare, guvernatorul nu și-a mai putut stăpâni mania și a luat hotărârea de a condamna la moarte pe oricare scrib care avea cutezanța de a-i răspunde că datoria cetății este de atâția saci de grâu.

După ce a tras în țepă jumătate de duzină de scribi-contabili, nimeni nu mai voia să ocupe această periculoasă funcție.

Și totuși, într-un târziu, s-a găsit un scrib, care s-a hotărât să candideze, iar prietenilor care-i preziceau că și el va fi executat, le răspundea cu un aer destins că așa ceva lui nu i se va întâmpla. La scurt timp, după ce omul nostru s-a instalat, a primit vizita guvernatorului care îi pune și lui întrebarea fatală:

- Câți saci mai sunt în hambar? adăugând imediat amenințarea următoare:

- Dacă îmi vei răspunde că avem datorii vei fi executat, iar dacă mă minți, vei fi de asemenea executat!

Fără să se sperie, scribul îi răspunde:

- Puternice guvernator, de trei ori numărul de saci care se află în hambar, plus încă șapte saci, dau același rezultat ca și când aș adăuga cincisprezece saci la numărul sacilor din hambar înmulțit cu cinci. Iată!

Ca mulți alți funcționari autoritari și cruzi, guvernatorul era cam prost și n-a înțeles nimic din răspunsul dat de scrib.

Totuși, cum scribul nu i-a vorbit de datorii, el decide să nu-l execute pentru acest motiv și se duce imediat la hambar să verifice dacă ceea ce i-a spus contabilul-scrib este adevărat.

Nu vă imaginați stupoarea guvernatorului, când a constatat că hambarul era gol și, în plus, în registru era menționată o datorie de patru saci față de cetatea vecină. Guvernatorul se întoarce spre scrib și-I zice:

- Tu nu mi-ai anunțat datoriile, m-ai mințit, deci trebuie să te execut!

Surâzând, scribul se apără mărturisind guvernatorului:

- În niciun caz, eu nu te-am mințit! Iată cum se explică răspunsul meu: noi datorăm într-adevăr patru saci cetății vecine și dacă tu înmulțești această datorie cu trei, aceasta înseamnă doisprezece saci datorie și dacă faci să între șapte saci în hambar nu ne mai rămân decât cinci saci datorie.

Pe de altă parte, patru saci datorie multiplicați cu cinci, fac douăzeci de saci de datorie cu cincisprezece saci de credit, aceasta face numai cinci saci datorie, adică același număr de saci ca mai înainte. Eu, deci, nu te-am mințit și pentru că te-am făcut să știi că sunt patru saci datorie, fără să ți-o zic direct, nu trebuie să fii condamnat.

Și uite așa, scribul ți-a salvat viața grație acestei subtile invenții, căreia matematicienii i-au pus mult mai târziu un nume: **ecuație**.

Întorsura is alive in the sound of music

Prof. Daniela Hosu

Once upon a time, in a small town within the heart of the Carpathian mountains, there lived a grumpy goose. Dodo was his name and his gaze never turned downwards as he was the master of all that took breath in the farm. He provided everyone with food and protection but absent words or a kind face to look upon, no one had the courage to seek friendship or to ask about his suffering. As so, all the chicken, ducks, cats, pigs, cows and horses alike turned towards sadness and despair. Every single day from that long winter was marked by tears and soft prayers under the cruel silence of frosty nights.

Time was passing slowly and most days the sky was covered with silver gray clouds but one morning, something out of the ordinary woke everyone up. A loud noise of shattering glass forced Dodo to open his eyes and turn towards the window that was now a painting of heavenly sun rays of warm and comforting colours, thus enslaving the grumpy goose and leaving him absent voice. "Oh...Help me up, please... I cannot feel my beak...", a gentle voice welcomed Dodo back to reality.

Amazed, he looked down on the floor and he saw a little black and white bird. "What are you and what are you doing here? Why did you break my window? Do you want me to freeze to death?"he said with angry words but the bird did not seem to be afraid so she answered with large smile upon her face: "First of all, I am a swallow and second of all, you are not going to freeze, you silly goose, because spring is here, that is why I came. And...sorry about the window, I was greeting the Sun and I bumped into it."Dodo's face was now petrified and he started mumbling and pacing across his chamber. "Something is definitely wrong about this goose..."the little swallow thought

as she was watching the intro of a freak show. ”SPRING?????????”the silly animal shouted at a certain point, lifting his fluffy angelic wings and stepping into his cherry red slippers.

He ran outside and everyone was there looking fearfully towards their master.”Spring is here, my brothers! We have lived to see this beautiful day!”said the goose and looked up to the Sun with gratitude. He started laughing and dancing with joy. The other animals could not believe their eyes. Rățuș, the duck finally found his strenght to ask: ”You were grumpy and sad because it was winter?” ”Of course, my friend, I had no other suffering but that of the cruel constraints of winter, such as bathing in the river or sleeping under the Sun...” All the animals started laughing as they understood the mistery of the grumpy goose.

”Excuse me!” the swallow interrupted the laughter ”I would like to make up for the shattered window so , if you would allow me, I would like to sing for you with my sisters. And.. join us in song to celebrate this beautiful spring morning!” With these words, the symphony began in soft voices, hoofs, tails , beaks and wings to welcome this glorious day of warmth and rebirth.

Cum i-am înțeleș și îndrăgit pe copiii de etnie romă

Prof. Rusu Valentina

Acest eseu poate avea și titlul: *Diferența dintre xenofobie, prostie și înțelepciune*. Afirm acest lucru deoarece am trecut prin toate cele trei stadii ale gândirii și am avut noroc de copii de etnie romă care m-au ajutat să ajung la nivelul înțelepciunii prin exemplul lor personal.

Recunosc: am fost îngustă la minte în ceea ce privește viziunea asupra țiganilor/romilor. Mea culpa și în raportul educabilității adulților și copiilor de etnie romă. Vedeam doar partea care se întâmpla pe stradă. Acum un an și ceva am ales să mă mut la țară cu scopul de a trăi mai natural. Am schimbat și serviciul: am plecat de la un liceu de renume la o școală gimnazială de sat. Aici, ce să vezi? 70% copii de etnie romă, mulți dintre ei analfabeți, copii care nu aveau minima disciplină de a sta în bancă 40/50 de minute, ce să mai vorbim de caiete, creioane, atenție la ceea ce predă profesorul etc. Nu înțelegeam de ce sunt atât de recalcitrați, de violenți, de indolenți la ceea ce se întâmpla la ore și în școală.

Am lucrat cu acești elevi câteva luni, timp în care am rămas surprinsă de unele dintre reacțiile lor atât în timpul cât și în afara orelor. Îmi propusesem să fiu tolerantă la modul elevilor de a reacționa, dar riguroasă în ceea ce privește materia de predare și disciplina elevilor. Mă consider un dascăl dedicat și, de aceea, ora de română nu este una abstractă, una în care elevii scriu, și scriu, și scriu...doar de dragul respectării programei școlare. Exemplele cu care încerc să-i determin să rețină teoria literară și gramatica sunt exemple care aparțin vieții, culturii, sentimentelor lor. Dacă ei iubesc caii, iezii, micii, puii de găină sau cățeii nu am decât să mă ghidez după ei. Așa credeam că se întâmplă cu toți copiii de la țară. Dar, cu copii de etnie romă este altceva: dacă descoperi că le place un anumit animal (de regulă, caii sau câinii) poți face elevi sârguincioși din ei.

Am mai apelat la respect, la laudă chiar și mai puțin meritată, la teme care să implice un produs meșteșugit de mânuțele lor, la calculator și implicit informațiile pe care le pot obține de pe internet. În final, am organizat serbarea de Crăciun, mai mult din obligație decât din entuziasm. Cu o zi înainte de serbare, nu aveam mai nimic din obiectele necesare colindelor și urăturilor, textele

nu erau învățate. În ziua serbării minunea s-a întâmplat: copii care nu aveau voie să citească poezia, colindul, urarea au știut textul, au apărut biciuri din care să pocnim la plugușor, au apărut și ornamente pentru serbare. Copiii care nu aveau costume populare au avut costume populare, copii care nu stăteau liniștiți al ore și nu doreau să învețe nimic, au participat la serbare cu pasiune, părinți și bunici - pe care prea puțin îi interesează școala - erau prezenți în școală. Serbarea a ieșit mai mult decât bine, copiii emoționându-se și distrându-se alături de familiile lor.

Și totul se datorează afecțiunii și devotamentului unei etnii pe care, înainte de a veni în contact cu ea, nu mi-am dat nici cel mai mic interes să o înțeleg.

Importanța lecturii în contextul educației actuale

prof. Șelaru Zsafia

Pe lângă satisfacțiile pe care le aduce orice fapt de cultură, cartea aduce celui care o citește, prilejuri neașteptate de trăiri spirituale, de reflecție, de introspecție, contribuind la modelarea personalității și comportamentului cititorului.

1. DE CE ?

Cu toată concurența televizorului și a calculatorului care are acces la diversitatea internetului, cartea ar trebui să rămână una din constantele vieții noastre, lectura rămânând una dintre cele mai educative și mai răspândite activități instructiv-educative.

Cu cât trezim mai repede în sufletul copilului dorința de a citi și altceva decât manualul, cu atât mai importante sunt efectele lecturii asupra limbajului, comunicării, comportamentului, socializării și acumulării unei culturi generale complexă și durabilă. Cartea ar trebui să devină prietenul nedespărțit al copilului, căci ea îi va furniza cele mai neașteptate experiențe de viață, îl va ajuta să parcurgă căile cunoașterii și îl va pune în posesia instrumentelor cu care va descoperi realitatea înconjurătoare.

Mulți dintre eroii cărților citite devin modele pentru copilul curios, care sesizează binele și răul și alege personajele pozitive cu care ar dori să se asemene. Personajele negative conturează în mintea copiilor modele negative pe care aceștia le critică și le resping.

Cum spunea Rabelais „*copilul este un foc care trebuie aprins și nu un pahar care trebuie umplut.*” Noi trebuie să deținem capacitatea de a prezenta elevilor noștri cartea ca pe un obiectiv care merită să fie cucerit, căci ne va deveni cel mai de nădejde prieten.

2. CUM ?

Orientarea elevilor spre cartea citită trebuie făcută în funcție de vârsta, de particularitățile individuale ale fiecăruia și de nivelul la care și-au însușit cititul. Unui elev de clasa I, ar trebui să i se recomande cărți cu poezii pentru copii, cu literele asemănătoare cu cele din abecedar ca mărime, cu ilustrații adecvate care să îl ajute să înțeleagă mai bine textul.

Unui elev cu tendințe de nepăsare față de lumea vie, i se vor recomanda lecturi cu personaje din lumea necuvântătoarelor, pentru a înțelege că orice ființă are trăiri, dureri, suferințe și de aceea merită ocrotită. Unui elev care citește mai greu și nu conștientizează ceea ce a citit, i se vor recomanda lecturi scurte, care să-l mobilizeze să citească din ce în ce mai bine.

Sunt numeroase activitățile extracurriculare care le pot trezi elevilor interesul pentru lectură. Trebuie început cu prezentarea bibliotecilor la care pot avea acces mai ușor: biblioteca clasei, biblioteca școlii și biblioteca orășenească.

3. CE FINALITĂȚI URMĂRIM ?

Finalitățile urmărite îi privesc atât pe copii, cât și pe părinți și pe cadrele didactice. Cadrele didactice să proiecteze activități care să trezească interesul copiilor pentru lectură. În sălile de clasă să se amenajeze minibiblioteci. Să urmărească implicarea copiilor în activitățile bibliotecilor și ritmicitatea împrumutării cărților.

Părinții să se implice mai mult în controlul lecturii copiilor, să le asigure fondul de lectură specific clasei în biblioteca personală și să-i îndrume spre alte biblioteci. Copiii să aibă fișe de înscriere la biblioteca școlii și la biblioteca municipală și să împrumute ritmic cărți.

Să se observe din partea lor o îmbunătățire a exprimării orale și scrise și un interes crescut pentru lectură. Din tot ceea ce întreprindem trebuie să rezulte că școala joacă rolul cel mai important în apropierea copilului de lumea cărții și implicit de lectură.

D’ALE NOASTRE...

2018 - An Centenar

Da, am sărbătorit împreună, noi, elevi și cadre didactice ale școlii noastre. Am încercat să marcăm acest eveniment unic cum am putut noi, dar, încercând din răspuțeri, să fim împreună.

Fiecare cadru didactic a realizat activități din cele mai interesante la orele de dirigenție, în cadrul orelor de specialitate sau în activități extrașcolare. Unii au cântat, alții au dansat, alții și-au arătat talentul scriitoricesc sau cel artist în creații literare sau plastice, iar alții doar au încercat să pună o notă de România, încercând să explicăm și să înțelegem, în același timp, importanța evenimentului istoric, cultural și național care urmează.

În pauza mare, ne-am adunat în fața școlii pentru a face vocea școlii auzită și am intonat imnul României cu o mare bucurie în suflet. Suntem mândri că suntem români!

Un grup format din elevi, cadre didactice și reprezentanți ai comunității locale au fost într-o excursia la Cernăuți, parte a României Mari. Câteva eleve au scris impresii legate de această experiență unică. Au văzut, au făcut legături, li s-a explicat și au trăit intens românește și au înțeles că se poate simți românește și dincolo de granițele unei României prezente...

Bocârnea Petruța, clasa a VIII-a D

În data de 28 noiembrie 2018, la ora 7 dimineața am pornit la drum spre Ucraina, un drum lung, dar care a meritat. Prima oprire pe care am făcut-o a fost Suceava, unde am și înnoptat. Acolo, am vizitat Cetatea de Scaun a Sucevei, un loc minunat. Zăpada care împodobește locul dădea un aspect mult mai frumos cetății. Spre seară, ne-am plimbat prin oraș, am făcut câteva cumpărături, iar apoi ne-am întors la hotel pentru a ne odihni.

În dimineața din următoare am pornit spre Cernăuți, Ucraina. Acolo, am stat două zile și am vizitat Universitatea Națională din Cernăuți, o instituție încântătoare, foarte mare și impunătoare. Am fost și la Cetatea Hotin care are o priveliște încântătoare. Zăpada a împodobit Cetatea, făcând-o și mai frumoasă. Am vizitat Mănăstirea Banceni, o mănăstire foarte mare. Înăuntru era decorată foarte frumos, acest lucru arătând cât de credincioși sunt oamenii de acolo; slujba este în limba română.

Am fost și la un mic mall și la un bazar, ne-am plimbat prin Cernăuți. Acest oraș este unul foarte frumos, plin de oameni minunați, cu suflet bun. În Cernăuți, iarna, este un frig ucigător. Dacă nu ești bine îmbrăcat, atunci te sfătuiesc să nu te plimbi prin Cernăuți iarna. :)

Aceasta excursie este preferata mea, pentru că au fost persoane minunate, distracție din plin și multă voie bună! Îmi mai doresc să mai am parte de o experiență ca asemănătoare!

Zărnescu Ramona

Din Întorsura Buzăului am plecat spre Suceava unde am vizitat Cetatea de Scaun, un loc minunat cu multă istorie și multe povești. Devreme de dimineață, am urcat în autocar și am plecat spre granița cu Ucraina. Acolo, ne-am schimbat banii și ne-am continuat drumul spre Cernăuți. În acele două zile în Ucraina am vizitat multe mănăstiri, printre care și Mănăstirea Bănceni; aceasta este una din cele mai mari mănăstiri din Europa. Având dimensiuni mari, o mare parte din interiorul acesteia este din aur. În Ucraina, bisericile și mănăstirile sunt foarte colorate, în culori foarte vii.

Am mai vizitat și Universitatea din Cernăuți, fostul Palat Metropolitan. Din punctul meu de vedere, cel mai interesant și frumos loc vizitat în Cernăuți a fost Cetatea Hotin, care, la intrare, avea Monumentul hatmanului ucrainean.

Bratu Teodora

În opinia mea, excursia aceasta a fost una de neuitat, pentru că am fost alături de prieteni buni și locurile pe care le-am vizitat au fost minunate. Primul obiectiv turistic a fost Cetatea de Scaun a Sucevei, un loc încărcat de istorie, iar peisajul a fost mirific, deoarece totul era îmbrăcat în alb, ninge ca în povești. În următoarea zi, dis-de-dimineață, am pornit spre Ucraina. Am vizitat orașul Cernăuți, un oraș curat, civilizată cu o arhitectură impresionantă, apoi am fost la Universitatea din Cernăuți, locul unde s-a semnat actul Marii Uniri, un alt obiectiv a fost Cetatea

Hotin care este considerată una dintre cele șapte minuni ale Ucrainei. Aș reveni cu mare plăcere pe aceste meleaguri.

Moraga Teodora, Slăniceanu Denisa, Ușurelu David – Clasa a VIII-a A

CERNĂUȚI...un oraș românesc plin de istorie care demonstrează continuitatea românilor în spațiul Bucovinei de nord.

Am avut ocazia să ne pierdem pe străduțele pitorești care aduceau a început de secol XX. În cadrul acestei excursii, nu am avut doar oportunitatea de a vizita clădiri istorice, dar am și legat prietenii de lungă durată.

În prima zi, am plecat spre Suceava cu o mare curiozitate, unde am înnoptat. Am avut privilegiul să vizităm cetatea de scaun a Sucevei, un centru medieval important al Moldovei, construită de Petru Mușat. A doua zi, am pornit spre Ucraina timorați că nu vom putea trece granița din cauza conflictului dintre Ucraina și Rusia, navele rusești intrând în spațiul ucrainean și cauzând o criză politică exact în perioada în care noi ne aflăm în Cernăuți. Am rămași plăcut surprinși de arhitectura unică în estul Europei, cele mai interesante lucruri fiind Clădirea Mitropoliei, Facultatea din Cernăuți și primăria.

Am avut onoarea de a intra cu emoție în sala în care s-a decis unirea Bucovinei, unde preotul nostru a cântat un cântec patriotic. După aceea, am fost invitați să vedem un centru cultural românesc, pentru care primarul orașului nostru a donat o sumă de bani în vederea întreținerii spațiului.

În a treia zi, am fost la Cetatea Hotinului, apoi am vizitat Mănăstirea Boian cu icoana făcătoare de minuni. Seara am fost la mall pentru a cunoaște și a cumpăra produse ucrainene. Ultima seară a fost cea mai frumoasă dintre toate pentru că ne-am adunat cu toții într-o cameră și am povestit despre tot ce am făcut și ce am vizitat în excursie, pierzând cu totul noțiunea timpului.

În ultima zi, înainte de întoarcerea spre casă, am fost într-un centru comercial de unde am cumpărat suveniruri. După ce am făcut un ultim popas la un restaurant, ne-am întors acasă cu un bagaj de amintiri de neuitat.

Proiect județean de creație literară și plastică

„Sărbătorile – acasă la noi”

Prof. înv. primar Bordei Carmen

Obiceiurile, datinile și tradițiile populare au venit din veac, cele mai multe transmise prin viu grai, din generație în generație. De aceea, frumusețea lor trebuie cunoscută, simțită, prețuită și de către generațiile noastre de elevi, iar această sarcină revine într-o mare măsură, școlii și dascălilor. Sufletul copilului așteaptă să fie modelat, iar cei implicați în educație au obligația de a transmite moștenirea pe care ne-au lăsat-o înaintașii.

Cu multă pricepere, dar mai ales pasiune, putem sădi în sufletele copiilor dragostea și respectul pentru tradiții, obiceiuri, pentru sărbătorile petrecute „la noi acasă”.

Tradițiile și obiceiurile românești reprezintă un adevărat tezaur care trebuie păstrat și transmis, pentru că ar fi păcat ca, după ce a dăinuit secole și chiar milenii, să se piardă. Noi, cadrele didactice, care îi însoțim pe copii pe greul, dar frumosul drum al cunoașterii, avem posibilitatea de a le cultiva dragostea pentru această neprețuită comoară, astfel încât să-și dorească să o păstreze mereu vie, pentru ca și generațiile viitoare să se poată bucura de ele.

Am pornit în derularea acestui proiect însuflețiti de ideea că implicarea copiilor va conduce la conștientizarea faptului că sărbătorile și tradițiile trebuie păstrate și transmise mai departe așa cum se petrec în fiecare an la noi sau la voi acasă.

Proiectul se derulează în perioada noiembrie 2018-februarie 2019 și are ca scop **dezvoltarea capacităților de valorizare și păstrare a tradițiilor lăsate de înaintași, contribuind la dezvoltarea experienței practice a elevilor din clasele aplicante, prin implicarea acestora în acțiuni plăcute și constructive.**

În desfășurarea proiectului, s-a avut în vedere parcurgerea mai multor pași care au fost urmați cu rigurozitate și implicare maximă din partea coordonatorilor de proiect și a cadrelor din echipa de proiect, dar și din partea cadrelor partenerie din proiect și a elevilor coordonați de acestea.

În cadrul proiectului, în luna decembrie, s-a organizat la Biblioteca Orășenească o șezătoare la care au fost prezenți elevi din ciclul primar din școala noastră, coordonați de cadrele didactice implicate în echipa de proiect dar și elevi de la școlile din zonă: Școala Gimnazială ”Nicolae Russu”, Școala Gimnazială ”Andrei Șaguna” Barcani. În cadrul acestei activități elevii au prezentat programe artistice cu colinde, Plugușorul, Jocul Caprei, Sorcova, specifice zonei noastre. De asemenea, a avut loc o masă rotundă în care invitați speciali mai în vârstă, rude, prieteni au povestit despre cum sărbătoreau pe vremea lor Sărbătorile de Iarnă, ce obiceiuri erau atunci și care din ele se păstrează până în zilele noastre. Activitatea ne-a transmis emoții și bucurii și am plecat acasă mai bogați sufletește, având mai mulți prieteni și pregătiți să întâmpinăm cum se cuvine Sărbătorile - acasă la noi.

Am primit cu bucurie ca parteneri în proiectul nostru profesori de la școlile din județ dar și din alte județe cum ar fi Harghita, Brașov, Mureș, lucrările pe care le-am primit de la elevii coordonați de către aceștia fiind foarte valoroase. Lucrările primite de la elevi s-au înscris la cele două secțiuni ale concursului și anume secțiunea de creații literare și cea de creații plastice, participarea acestora fiind indirectă, prin corespondență.

În prezent ne aflăm în etapa de evaluare a lucrărilor trimise de către participanți și organizarea unei expoziții cu acestea în holul școlii noastre. Toți participanții vor primi diplome de participare și diplome cu premii speciale.

Le mulțumesc tuturor celor care au participat direct sau indirect la desfășurarea acestui proiect ce vizează stabilirea de relații de colaborare între instituțiile de învățământ din județul Covasna și nu numai, precum și promovarea tradițiilor și obiceiurilor locale și realizarea unor schimburi de experiență între școli.

Pe viitor, dorim continuarea acestui proiect și extinderea lui la nivel regional și chiar național în vederea promovării obiectivelor proiectului și crearea unui impact pozitiv de ansamblu în întreaga comunitate școlară.

Proiect Educațional Județean

”Magical Words for Magical Worlds”

Angelica Leu

Proiectul de față se adresează elevilor din ciclul primar, având ca scop principal îmbunătățirea competențelor de comunicare în limba engleză. Ridicarea nivelului de utilizare a limbii engleze în exprimarea emoțiilor pe diferite teme de interes pentru elevul mic aduce beneficii majore în activitățile școlare și extrașcolare ale elevului ce va intra în ciclul gimnazial. Acest lucru va facilita implicarea elevilor în concursuri și proiecte la nivel județean, național și internațional ce îl va determina să se descopere pe sine, să aibă o stimă de sine ridicată și o voință ce îi vor îmbunătăți competențele de comunicare și abilitățile de viață.

Proiectul are în vedere formarea și/sau îmbunătățirea unor competențe, aptitudini și atitudini din sfera educației cultural-artistice și moral-civice; limba engleză constituind elementul de noutate în ceea ce privește interrelaționarea și comunicarea în scris. Acesta se adresează elevilor din ciclul primar care vor avea astfel prilejul de a-și exprima ideile, impresiile și concepțiile despre viață și contextele sociale din tematica dată, prin creație plastică (benzi desenate, postere, bannere) și literară (dialogurile din benzile desenate, mesaje, compuneri). Alături de colegii și dascălii lor din școlile partenere, elevii vor beneficia de un climat educativ dinamic printr-o colaborare constructivă.

Activitatea principală a proiectului este un concurs care are mai multe secțiuni. **Secțiunea A. Benzi desenate (cls. CP- IV).** Elevii vor realiza o poveste în benzi desenate de maxim 16 imagini/ secvențe cu dialog corespunzător (4 imagini/ secvențe per coală A4, respectiv maxim 4 coli A4) pornind de la una din următoarele teme la alegere: ” **Please” and ” Thank you!”; My Superhero Friend; Different but Interesting; EduLand-Tales of Friendship; ”Don't hurt me! Let's play!”; Stronger Together.** **Secțiunea B. Creație literară (cls. III- IV).** Elevii vor redacta o compunere de minim 10 rânduri/ maxim 15 rânduri pornind de la următoarele teme la alegere: **Step by step and Step Together; A Friend in Need is a Friend Indeed; My Super Duper Classmates.** **Secțiunea C. Expoziție - THE WALK OF MAGICAL WORDS.** Elevii școlilor participante, împreună cu profesorii îndrumători, vor realiza o expoziție cu desene, colaje, postere, bannere sau mesaje având ca temă toleranța și acceptarea în comunitatea școlară. Titlul - **THE WALK OF MAGICAL WORDS** - se va afișa în centrul expoziției(pe coridor), în vederea promovării obiectivelor proiectului și crearea unui impact pozitiv de ansamblu în întreaga comunitate școlară.

Profesorii coordonatori ai proiectului sunt Daniela Hosu și Zsofia Șelaru, care fac posibilă ca lumea cuvintelor din limba engleză să devină una mai atractivă, mai motivantă, dar și mai bine înțeleasă. Dacă mesajul în limba engleză este înțeles, atunci granițele unor noi descoperiri se deschid și orizonturi nebănuite prind sens. În acest demers, câteva cadre didactice ale școlii vor sprijini profesorii coordonatori și vor face ca totul să pară mai simplu și mai frumos: Liliana Hermenean, Diana Pisău, Andra Baci, Georgiana Bularca, Liliana Stroie, Monica Stoica, Angelica Leu și Carmen Bordei.

Let's colour the world with the touch of our souls and the emotions of our hands!

Bucuria Crăciunului

Prof. Burtea Gheorghîța

Sărbătorile de iarnă vin cu cele mai frumoase obiceiuri și tradiții, iar colindele se trăiesc și se văd prin ochii copiilor care duc mai departe portul și tradiția românească.

Corul de copii al Școlii Gimnaziale „Mihail Sadoveanu” Întorsura Buzăului, condus de doamna profesoară Burtea Gheorghîța, cu bucurie în suflet au participat la Festivalul Județean de Colinde CRĂCIUNUL LA ROMÂNI, festival organizat de Căminul Cultural Sita Buzăului.

Proiect Erasmus+ Human Rights Europe

Prof. Georgiana Bularca

”Human Rights/Europe” este proiectul Erasmus+ care repositionează Școala Gimnazială ”Mihail Sadoveanu” din Întorsura-Buzăului pe lista școlilor implicate în proiecte internaționale. Acesta vine după o pauză de 6 ani de la ultimul proiect internațional Comenius desfășurat în această unitate.

Proiectul s-a născut dintr-o colaborare strânsă între școlile partenere: Spania, Turcia, România, Italia, Lituania și își propune să creeze în fiecare școală un mediu propice și prietenos pentru studierea drepturilor omului și implicit ale copilului, într-o Europă democratică.

La începutul acestei luni a avut loc prima întâlnire din cadrul proiectului desfășurată la școala din Turcia, ”Omer Kanaatbilen” Secondary School, unde au participat reprezentanți din fiecare școală implicată în implementarea acestuia. Echipa de proiect din școala noastră, care s-a deplasat în Turcia, a fost formată din coordonatorul de proiect, Bularca Georgiana - profesor de limba engleză, directorul școlii – Bobeș Luminița, Leu Angelica –profesor limba română, Preda Anca – profesor de istorie și educație socială și Stoica Monica – consilier școlar.

Această reuniune s-a desfășurat pe parcursul a cinci zile de muncă intensivă, timp în care toți profesorii implicați au lucrat la organizarea activităților pentru fiecare an în parte, la împărțirea responsabilităților fiecărei școli dar și la stabilirea datelor pentru următoarele mobilități.

Prima zi a fost dedicată inter-cunoașterii. Ne-am prezentat nu doar pe noi înșine ci și școlile și zona în care sunt amplasate fiecare. În următoarele două zile am realizat împreună analiza Swot a proiectului bazată pe radiografia fiecărei școli și am descoperit că avem nu doar multe puncte tari în comun ci și puncte slabe sau oportunități care se împletesc perfect în realizarea obiectivelor proiectului Erasmus +.

În agenda ultimelor două zile de lucru s-au trasat liniile pe care va merge fiecare țară în implementarea activităților proiectului. De asemenea, s-au stabilit responsabilitățile ce revin fiecărei școli și care vor fi îndeplinite până la următoarea întâlnire din Spania, în martie 2019. Acest proiect se va desfășura pe o perioadă de doi ani, septembrie 2018 - august 2020 și sperăm că își va dovedi sustenabilitatea pentru mulți ani de acum încolo.

Concursuri de istorie în an centenar

Prof. Anca Preda

În 2018 s-au împlinit 100 de ani de când românii au reușit reîntregirea visată și dorită de la 1600 și României i-a fost îngăduit să existe în hotarele ei firești. Într-un veac de existență tână România a pierdut Basarabia, o parte din Bucovina, ținutul Herța și Cadrilaterul (sudul Dobrogei) și a trecut de la monarhie la dictatură și apoi republică, experimentând perioade de belșug și pace,

dar și de război, foamete, colectivizare forțată, deschiderea granițelor și integrare europeană și euroatlantică. Cu siguranță ne așteaptă noi provocări cărora suntem obligați să le facem față cum se cuvine în semn de respect față de cei care au plătit cu viața lor prețul reîntregirii și al libertății noastre.

Pentru a marca cum se cuvine centenarul și în județul nostru au fost organizate diferite acțiuni și manifestații printre care se numără și concursuri cu tematică istorică la care au participat și elevii Școlii Gimnaziale „Mihail Sadoveanu”.

Primul concurs de acest fel intitulat **Mihai Viteazul – flacăra nestinsă a întregirii noastre**, este adresat elevilor din clasa a VIII-a și liceu, din județ, și a avut loc la Colegiul Național „Mihai Viteazul” în data de 10 noiembrie 2018. Acest concurs este parte a manifestării „Mihai Viteazul și visul unirii”, ajunsă la cea de-a XXIX ediție. Școala noastră a participat cu un echipaj format din elevii Florea Bianca, Ușurelu David și Ilie George, care au obținut locul I la secțiunea dedicată elevilor de gimnaziu. Concursul a fost organizat de Fundația „Mihai Viteazul” în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Covasna. Tot prin bunăvoința Fundației elevii premianți au participat în data de 19 noiembrie la o excursie în țară cu tema **Pe urmele lui Mihai Viteazul, care a cuprins vizită la cetatea Râșnov, la castelul Bran, la mausoleul de la Mateiaș, la mănăstirea Nămăiești, casa memorială George Topârceanu și la mănăstirea Dealu din Târgoviște unde este înmormântat capul lui Mihai Viteazul.**

În data de 22 noiembrie 2018 la sediul instituției Prefectului s-a desfășurat concursul de istorie „Românii și visul Unirii”, organizat anual în preajma Zilei Naționale a României de Asociația Grit, Inspectoratul Școlar Județean Covasna și Instituția Prefectului – județul Covasna. Din partea Școlii Gimnaziale „Mihail Sadoveanu” au participat aceiași elevi ca și la concursul precedent, însă de această dată concursul a fost individual. S-au remarcat elevii Ușurelu David care a obținut premiul II și Florea Bianca, premiul III la secțiunea gimnaziu.

La inițiativa Primăriei orașului Întorsura Buzăului, care a asigurat și fondul de premiere, în 26 noiembrie 2018, în cadrul Școlii Gimnaziale „Mihail Sadoveanu” s-a desfășurat concursul tematic „**Să învățăm despre Unire**”, destinat elevilor de gimnaziu. Acest concurs face parte din programul școlii destinat sărbătorii anului centenar. Cei cinci finaliști au primit diplome, cadouri în bani și câte o carte „Istoria ilustrată a românilor pentru tineri”, avândul ca autor pe președintele Academiei Române, Ioan Aurel Pop.

Ultimul concurs din această serie a fost adresat elevilor din ciclul primar și gimnazial. Desfășurat pe 30 noiembrie 2018 la Căminul cultural din Sita Buzăului concursul a reunit 100 de elevi din județele Covasna și

Buzău. Concursul a fost inițiat de Școala Gimnazială „Nicolae Russu” în parteneriat cu Primăria comunei Sita Buzăului, Muzeul Național al Carpaților Răsăriteni, Inspectoratul Județean Covasna, Casa de Cultură Sita Buzăului, Despărțământul ASTRA-Buzăul Ardelean și Asociația ASURA.

Aflat la prima ediție, concursul **ArtIst** a cuprins o

secțiune teoretică, unde elevii și-au dovedit cunoștințele de istorie și o secțiune practică în care elevii și-au dovedit măiestria în domeniul artelor. Echipajul Școlii Gimnaziale „Mihail Sadoveanu”, care a obținut marele premiu al concursului, a fost format din elevii Timaru Daria, Ilie George, Stoica Maria, Neagovici Laurențiu și Tudoran Iulia.

În spatele acestor rezultate se ascunde un efort colectiv: elevi talentați, pasionați sau doar motivați să renunțe la timpul liber și la alte activități pentru a onora solicitările profesorilor, cadre didactice dedicate și desigur foarte multă muncă!

Concurs Regional „Suflet de cititor”

Profesor coordonator: Angelica Leu

În urmă cu câțiva ani, atenția cadrelor didactice din școala noastră s-a îndreptat către lectura elevilor. S-a putut observa că dorința elevilor de a citi scade de la un an la altul, interesul lor pentru cărți și, implicit, pentru realizarea unor compuneri s-a diminuat. Primele efecte sunt: folosirea unui vocabular sărăcăcios, plin de erori gramaticale, dificultatea cu care stabilește o comunicare, mai ales cea directă, refuzul de a comunica și abandonul sau insuccesul de a realiza diferite tipuri de scriere. Încercând a contura o latură ludică a învățării, a apărut ideea unui concurs de lucrări literare și plastice care să își aibă ca punct de pornire lectura unor cărți. Și, pentru că cel mai important în acest context este părerea elevului, numele concursului s-a îndreptat către partea emoțională, spirituală a receptorului.

Concursul organizat de o echipă de 10 cadre didactice, din ciclul primar și din cel gimnazial, se adresează elevilor, dar și cadrelor didactice din școală sau din alte școli, interesate să dezvolte competențele de comunicare ale elevilor, dar, în mod clar, să îl determine pe elev să înțeleagă adevărata valoare a lecturii și minunatele consecințe ale acesteia.

În fiecare an, concursul nostru se mărește cu noi participanți din diferite colțuri ale țării, făcând ca activitatea acestuia să fie o experiență pentru toți profesorii implicați. În spatele câtorva pagini de prezentare a proiectului, se află o muncă minuțioasă care necesită mult timp. Concursul a fost gândit, scris și apoi, structurat pe etape care se concretizează în diplome pentru cei implicați, fiecare după tipul și efortul muncii depuse.

Am început în luna octombrie și iată-ne în luna februarie, când reușim să trimitem rezultatele celor care s-au implicat, într-un fel sau altul. Cu sprijinul Primăriei Orașului Întorsura Buzăului, am reuși să oferim diplome celor care s-au străduit să arate că lectura trebuie să aibă urmași care să-i ducă „numele” mai departe.

Vă așteptăm și la ediția următoare!

SECȚIUNEA CREAȚII LITERARE - GIMNAZIU

Barbu Delia	8	Șc. Gimn. "Gh. Zaharia" Brădet	Oagă Lavinia	98	I
-------------	---	--------------------------------	--------------	----	---

REVISTA „NOI”

Alexa Filip	5	Șc. Gimn. Nr. 119 București	Zazuleac Oana-Raluca	98	I
Danciu Matei Alexandru	5	Șc. Gimn. Nr. 119 București	Zazuleac Oana-Raluca	97	II
Greco Ștefan	7	Șc. Gimn. Câmpeni	Mihon Adela	97	II
Marian Tudor Vasile	5	Șc. Gimn. Câmpeni	Mihon Adela	96	III
Pățea Alexia	5	Șc. Gimn. "Nicolae Russu"	Buzea Otilia	93	M
Buzea Daria-Maria	5	Șc. Gimn. "Nicolae Russu"	Buzea Otilia	93	M

SECȚIUNEA CREAȚII LITERARE – PRIMAR

Vaslaban Lucian	a IV a	Suciu Aurelia	I
Cozma Andreea	a III a	Hosu Daniela	II
Muntean David Andrei	a III a	Selaru Zsofia	II
Barlog Darius	a IV a	Bucurenciu Alemanuta	II
Zlotea Vlad Andrei	a III a	Baciu Andra	III
Iordache lucian	a IV a	Suciu Aurelia	III
Oprita Georgiana	a IV a	Bucurenciu Alemanuta	Mențiune

SECȚIUNEA CREAȚII PLASTICE – PRIMAR ȘI GIMNAZIU

BADEA LARISA	I	Șc. Gimn. Sat Fulga de Jos	COMAN DANIELA	I
VASILE EDUARD	A II-A	Șc. Gimn. Sat Fulga de Jos	VIȘAN FLORINA	M
PETRE ANDREEA	AIII-A	Șc. Gimn. Sat Fulga de Jos	DOANĂ CEZARINA	II
DOANĂ ANDREEA	A IV-A	Șc. Gimn. Sat Fulga de Jos	DUR MINERVA	III
NICHILI SONIA	A II-A	Sc. Gimn. „Ghe. Zaharia”, Bradet	MILU IONELA	I
STELEA ERMIONIA	A III-A	Șc. Gimn. „Nicolae Rusu”, Sita Buzăului	BULARCA-MARIȘ PETRUȚA	I
CLATEA BIANCA	A III-A	Șc. Gimn. „Regele Mihai I”, București	GRAMA MARINA	I
DINU MIRUNA	A III-A	Șc. Gimn. „Regele Mihai I”, București	PETCU SIMONA	II
OANĂ ȘTEFANIA	A IV-A	Șc. Gimn. „Avram Iancu”, Covasna	MUNTEAN ANCA	I

REVISTA „NOI”

MĂCIUCĂ ANDREI	A II-A	Șc. Gimn. „Avram Iancu”, Covasna	LUNGU LILIANA	II
LUNGU ROBERTA	A III-A	Lic. Teh. „Horia Vintilă”, Segarcea	VOICU IONELA	I
COSTACHE IONUȚ	A III-A	Șc. Gimn. „Laurențiu Fulga”, Fulga de Sus”	DUMITRESCU IULIANA	I
NEGOIȚĂ SEBASTIAN	I	Șc. Gimn. „Laurențiu Fulga”, Fulga de Sus”	CAZACU SILVIA	II
SAMUEL ȘTEFAN	A II-A	Șc. Gimn. Nr. 309, București	PETCU SIMONA	III
PODOLSKI MELANIA	PREG.	Șc. Gimn. „Bogdan Vodă”, Rădăuți	CHERNICIUC RAMONA	I
ORLEA ANDREI	A VIIIA	Șc. Gimn. Câmpeni	MIHON ADELA	I
CIAMBUR PETRUȚA	A V-A	Șc. Gimn. „Avram Iancu”, Covasna	MĂCIUCĂ DOCHIȚA	I
BOICIUC NICOLAE	A VI-A	Șc. Gimn. „Mihail Sadoveanu”, Înt. Buz.	DATCU ANCA	I
BORICEAN ADELA	A VI-A	Șc. Gimn. „Mihail Sadoveanu”, Înt. Buz.	DATCU ANCA	II
UNGUREANU CRISTINA	A VI-A	Șc. Gimn. Nocrich, Sibiu	NICOARĂ IONELA	I
POPA LORENA	A VI-A	Șc. Gimn. Nocrich, Sibiu	TOADER ALEMĂNUȚA	II
ANDREI IRINA	A V-A	Șc. Gimn. Nr. 119, București	ZAZULEAC OANA	I

Mai mult decât un loc pe hartă

Prof. Ioana Raluca Nițu

Cu sprijinul Fundației Comunitare Covasna, 59 de elevi însoțiți de cadrele didactice: Nițu Ioana, Burtea Gheorghita, Leu Angelica, Preda Anca, Bularca Georgiana și Stoica Monica, au (re)descoperit județul Covasna.

Excursia a fost organizată în data de 1 noiembrie, în cadrul săptămânii ”Școala Altfel”. Prima oprire, mașina de lână de la Brădet. Deși foarte aproape de noi, niciunul dintre copii nu văzuse procesul transformării lânii în firul din care unele bunici mai lucrează șosete și mănuși.

A urmat Mănăstirea Mărcuș, un loc de o deosebită frumusețe și încărcătură spirituală.

Următorul loc pe harta noastră: Sfântu Gheorghe. Am ales Muzeul Carpaților Răsăriteni. Aici am asistat la o expoziție " *Muzeul este unul interactiv, copiii au fost implicați în vizită, au urmărit o prezentare, au vizitat camerele expoziției, au scris cu pana o telegramă.*

Așezarea preistorică Păuleni Ciuc Dâmbul Cetății" .

Prima Școală Românească din Sfântu Gheorghe le-a trezit interesul copiilor prin instrumentele vechi de scris și calculat.

Următoarea destinație: Covasna. Aici, copiii au vizitat Balta Dracului și izvoarele cu apă minerală.

Programele internaționale Junior Achievement

prof. Bularca Liliana

An de an, odată cu deschiderea porților tuturor instituțiilor de învățământ din țară, profesorii și elevii Școlii Gimnaziale „Mihail Sadoveanu” din Întorsura Buzăului așteaptă cu nerăbdare să consulte oferta de programe internaționale gratuite „Learning by doing”, adaptate sistemului românesc de învățământ. Cadrele didactice împreună cu Junior Achievement Romania au astfel șansa de a explora noi orizonturi, oferindu-le celor mai tineri membri ai societății o experiență educațională cu adevărat inovatoare.

Aceste programe sunt proiectate special pentru clasele I-IV, V-VI și VII-VIII.

Iată câteva dintre programele care au atras atenția elevilor și profesorilor școlii noastre, destinate atât ciclului primar, cât și celui gimnazial:

Programul **NOI ÎN EUROPA** a răspuns nevoii de deschidere și de apropiere a școlii de

viață, din perspectivele rolului educației în dezvoltarea unui comportament social activ și responsabil, adecvat unei lumi în schimbare. I-a ajutat pe elevi să înțeleagă lumea în care trăiesc, i-a pregătit pentru studiul academic și pentru viață. Printr-o diversitate de activități în care voluntarii au jucat rol de model concret de experiență și de viață, elevii au înțeles mai bine legătura dintre ceea ce ei învață în școală și reușita lor în viață și profesie. Ei și-au dezvoltat trăsături personale, și-au format o imagine echilibrată despre sine, asumându-și

responsabilitatea, colaborând cu ceilalți, luând decizii și stabilind obiective personale.

Cursul opțional **RESURSELE** le-a prezentat elevilor importanța educației pentru un loc de muncă. El a cuprins mai multe teme care i-a ajutat pe elevi să înțeleagă lumea lor economică și i-a pregătit pentru studiul academic și pentru viață. Printr-o diversitate de activități interesante, prezentate de învățător/profesor sau de un voluntar cu rol de model, elevii au înțeles mai bine legătura dintre ceea ce învață ei la școală și integrarea lor cu succes, în mecanismele economiei de piață.

Elevul a trebuit să-și asume trei roluri importante: de *individ*, de *forță de muncă* (angajat, lucrător) și de *consumator*. Ca individ, elevul și-a dezvoltat caracteristicile personale, formându-și o

idee sănătoasă despre sine însuși, asumându-și responsabilități, cooperând cu ceilalți și stabilindu-și obiectivele personale. Ca forță de muncă, el a învățat despre valoarea și importanța muncii, despre tipurile de muncă pe care oamenii le fac și despre așteptările patronilor sau ale antreprenorilor. Consumatorul a decis cum să repartizeze resursele limitate pe care le are. Mediul complex în care elevii urmează să-și asume cele trei „roluri” este societatea. Într-o permanentă schimbare și dezvoltare, societatea îi va confrunta cu situații dintre cele mai diverse, de la cele concrete, palpabile, la cele generale sau abstracte. Primii pași pe scara succesului și a împlinirii profesionale sunt: alegerea celei mai potrivite meserii și clarificarea nivelului de cunoștințe și de abilități necesare practicării ei. Fără o evaluare obiectivă și clară a contextului economic, o astfel de alegere nu poate fi una de succes.

Programul **PIAȚA ȘI COMERȚUL** se adresează elevilor din clasa a VI-a. Abordarea secvențială a diferitelor aspecte economice ale lumii în care trăiesc ajută elevii să înțeleagă mecanismele economiei globale.

Programul **Piața și comerțul** a fost conceput cu scopul de a le oferi elevilor informații concrete despre necesitatea și importanța comerțului internațional, despre interdependențele dintre țări. Prin cunoștințele dobândite și prin activitățile desfășurate, elevii au înțeles modul în care comerțul mondial le afectează viața de zi cu zi.

Cursul **SENSUL BANILOR** este conceput pentru a dezvolta concepte economice și a-i înzestra pe elevi cu informații, reguli de acțiune și abilități pentru a înțelege constituirea și funcționarea societății, rolul și interdependența membrilor ei.

Curriculumul pentru disciplina opțională **EU ȘI ECONOMIA**, clasa a VII-a, răspunde cerințelor de strategie și finalitate ale procesului educațional formulate în Legea Învățământului, dar

în primul rând cerințelor de educație economică în vederea adaptării cât mai rapide a tinerilor la principiile economiei de piață. Acest curs opțional permite ridicarea gradului de participare a familiei și a comunității locale la activitățile școlare, realizându-se o relație mai strânsă între ȘCOALĂ, FAMILIE, COMUNITATEA LOCALĂ și între generații, ridicarea calității procesului educativ, pentru pregătirea optimă a viitorilor consumatori, angajați și antreprenori.

BANII ȘI BUGETUL este un program de instruire personală în domeniul financiar prin intermediul căruia elevii și-au însușit instrumente de administrare a banilor și deprinderi după care să acționeze în viață. Programul este complex și le-a oferit tinerilor posibilitatea de a învăța cum să evite eșecurile financiare, cum să economisească și să investească banii de care dispun sau de care vor dispune, dar și cum să îi cheltuiască în mod înțelept.

Cursul le-a oferit o cale prietenoasă de a aborda problemele oarecum aride ale domeniului studiat, pornind de la acțiuni simple legate de cheltuieli, economisire și investire a banilor personali. Astfel, beneficiile acestui curs sunt atât pe termen scurt, cât și pentru viitoarea lor viață și carieră profesională ca adulți.

Modulul **ESTE AFACEREA MEA!** respectă curriculum pentru elevii claselor VII-VIII și îi ajută pe elevi să identifice și să își dezvolte propriile abilități antreprenoriale, precum și să descopere cum funcționează o afacere reală, prin crearea unor contexte educaționale în care ei fac proiecții asupra viitorului și înțeleg rolul educației în conexiune cu viitoarea profesie. Elevii sunt provocați să își exerseze abilitățile de comunicare, perseverență și gândire creativă. Își vor evalua propriile interese și vor elabora planuri privind dezvoltarea proprie, dar și cea comunitară. Ei sunt stimulați să-și formeze o gândire antreprenorială, care îi ajută în viitor să fie independenți și inovatori, să-și asume riscuri, să accepte provocări și să caute soluții creative, indiferent dacă vor lansa o afacere sau se vor angaja. Utilizând o diversitate de activități practice și de instrumente menite să sprijine stiluri diferite de învățare, elevii înțeleg mai bine relația dintre ceea ce învață în școală și participarea cu succes la economia globală.

Cursul **ECONOMIA ȘI SUCCESUL** a vizat formarea și dezvoltarea unor abilități pentru viață, pentru dezvoltarea personală și profesională, a încurajat participarea activă la viața comunității și la luarea unor decizii. De aceea, el a putut fi utilizat cu succes și în cadrul orelor de

consiliere (dirigenție). Activitățile și informațiile integrate în acest curs opțional au cultivat o atitudine pozitivă față de proiectarea propriei vieți și cariere și a dezvoltat încrederea tânărului în capacitatea sa de a lua decizii benefice pentru el și pentru comunitate. Elevii au putut lua decizii în cunoștință de cauză în alegerea unei profesii și în administrarea propriei situații financiare.

Programul **JOB SHADOW DAY** urmărește familiarizarea elevilor cu locul de muncă (activități și responsabilități specifice) prin petrecerea unei zile de lucru într-o companie/instituție (clasele XI-XII) sau la

locul de muncă al unuia dintre părinți (clasele 0-X), oferindu-le o experiență practică care îi ajută să înțeleagă diverse opțiuni de carieră și să găsească mai ușor un răspuns la întrebările: "Ce vreau să devin după ce termin școala?", "Unde vreau să lucrez?", "Care este cel mai potrivit loc de muncă pentru mine?". În același timp, cadrele didactice care urmează programul au parte de o experiență specială, au ocazia să colaboreze, să întărească legătura cu mediul de afaceri și instituțional local.

Toate aceste programe sunt oferite de Junior Achievement România, organizație nonprofit fondată în 1993, care contribuie la educarea economică și în spiritul liberei inițiative a tinerilor prin oferirea gratuită de manuale și caiete de lucru pentru elevi, ghid pentru profesori, consultanță și traininguri gratuite și alte materiale necesare.

Târgul de Crăciun

Profesor Maria Popica și profesor Angelica Leu

Orice târg de Crăciun are în spatele cortinei multă muncă și pregătire, dar și mai multă bucurie și însuflețire.

La început, târgul de Crăciun ce urma a fi organizat de către elevii claselor a VI-a părea a fi o banală activitate și, poate chiar un eveniment care era dificil de dus la bun sfârșit cu succes. Îndrumați de către doamna profesoară de religie, doamna Popica Maria, copiii au primit adevărate lecții de viață. Astfel, ei au reușit să se organizeze singuri, să își distribuie sarcinile, să acopere toate aspectele care să ducă la reușita activității. I-am văzut pe copii implicați, interesați, emoționați, persuasivi și bucuroși.

Îi priveam de pe margine cum se ciondăneau, punându-se la punct unii pe ceilalți. Comunicaui, se ajutau, își mai dădeau coate când greșeau, dar cel mai important este că se străduiau. Pe chipurile lor altădată pline de grijile școlare, se putea vedea acum doar dorința de a reuși, de a strânge cât mai mulți bănuți pentru oameni aflați în necazuri mai mari sau situații mai dificile. Observam pahare cu suc, oale cu ceai, prăjituri, globuri realizate cu măiestrie de ei, de părinți sau de bunici și auzeam vorbe frumoase prin care încercau să își îmbie cumpărătorii să cumpere cât mai multe.

Au reușit! Îndrăzneala lor a dat roade și au strâns sume importante de bani pe care le-au donat. Bravo vouă! Ați reușit nu doar să faceți o faptă bună, ci ați reușit să învățați lucruri frumoase despre voi și despre viață.

Târgul a fost organizat de elevii claselor a VI-a (3 clase) de la școala noastră îndrumați de doamna profesor de religie (de fapt, a fost evaluarea la Religie) și cu sprijinul părinților. Activitatea a început la orele 11.00 în Sala de sport a școlii noastre. În deschidere am prezentat un moment artistic, elevii au recitat poezii și au colindat împreună cu doamna profesoara de muzică Burtea Gheorghița. Apoi invitații (elevi și părinți) au vizitat cele trei standuri cu produse făcute de ei: prăjituri de casă, mere glazurate, ceai fierbinte, globuri personalizate.

Acest târg a fost organizat în scop caritabil, din donațiile făcute de cei prezenți, elevii le vor face o bucurie familiilor cu copiii și bătrânilor singuri și necăjiți. Elevii s-au străduit mult împreună cu părinții și considerăm că a fost o activitate reușită și datorită faptului că am primit feedback pozitiv din partea celor prezenți.

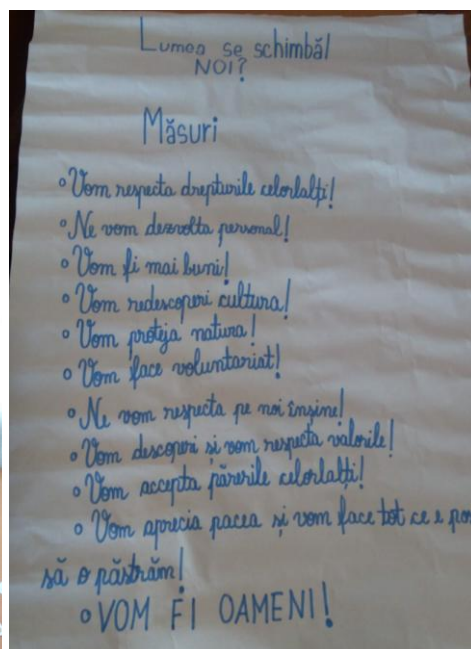
Mulțumim mult elevilor, profesorilor prezenți, doamnei director Bobeș Luminița care ne-a sprijinit și tuturor părinților care s-au implicat activ în reușita acestei activități. Dorim în continuare să realizăm astfel de activități în sprijinul comunității noastre și chiar să devină o tradiție! S-au strâns aproximativ 1800 lei.

Săptămâna Educației Globale

LUMEA SE SCHIMBĂ. NOI?!

- S-a realizat un ciorchine cu termenii care relaționează cu conceptul: educație. Elevii s-au dovedit serioși și creativi, atingând aspecte dintre cele mai interesante ale acestui cuvânt.
- S-a purtat o discuție frontală despre schimbările pe care le pot observa copiii în viața lor de-a lungul ultimilor ani. S-a putut constata că aceste schimbări sunt atât pozitive, cât și negative. De asemenea, elevii au văzut cu ușurință că unele lucruri au consecințe pozitive și negative, în același timp, intervenind o serie de alți factori.
 - Tehnologia avansată;
 - Expunerea datelor personale pe rețelele media; dorința individului de a se expune, de a se face văzut, auzit prin lucruri bune sau rele;
 - Egocentrismul oamenilor;
 - Înțelegerea oamenilor cu dificultăți și luarea unor măsuri care ajută la integrarea acestora în comunitățile mai mici sau mai mari;
 - Apariția unor conflicte din cauza diferențelor, dar și încercarea de a atenua aceste conflicte;
 - Cunoașterea drepturilor oamenilor și lupta pentru apărarea acestora;
 - Alfabetizarea unui număr mare de oameni;
 - Implicarea oamenilor în acte de voluntariat de toate felurile.
- Copiii au reușit să le diferențieze, punându-le în categoria corespunzătoare.

- Elevii au fost împărțiți în echipe și au întocmit: liste cu măsuri care ar putea fi luate în vederea unei lumi mai bune, titlul scris cu litere artistice (unii au colorat, alții au decupat etc.)

Impresii din Săptămâna „Școala Altfel!”

Bularca Ana Sabrina, clasa a VI-a C

Prima zi din „Școala Altfel” ne-a impresionat, ne-a condus într-o călătorie de neimaginat! Biblioteca Vie este un proiect extraordinar, care ne dă posibilitatea să hotărâm ce carieră ne-am dori în viitor!

Invitații noștri au fost și sunt niște persoane care au muncit foarte mult ca să ajungă și să fie oamenii minunați pe care am reușit să îi cunoaștem. Să nu mai zic: calitățile acestora sunt de nedescris. Cu toții ne-au răspuns la întrebări, arătându-ne cât de răbdători sunt.

Este clar că fiecare persoană trebuie să-și aleagă meseria în funcție de ceea ce îi place.

Împreună cu doamna inginer optometrist, am făcut un test pentru ca dânsa să observe dacă unul dintre noi are probleme cu vederea sau dacă nu observă nuanțele diferite de culori. De la

doamna contabilă, am aflat că în meseria dânzei este nevoie de multă matematică, iar de la domnul mecanic auto am reținut că nu trebuie să ne fie rușine dacă oamenii râd de meseria pe care o avem. Important este să o facem cu plăcere și responsabilitate. Doamna antrenor de fitness ne-a învățat că sportul ne ajută la menținerea sănătoasă a corpului și că fitness-ul este singurul sport care te ajută și să pui, dar și să scapi de kilograme. Domnul ofițer de poliție ne-a spus că la noi în zonă nu există niciun polițist care a absolvit Academia de Poliție și că există mai multe categorii de poliție: poliția rutieră, poliția judiciară etc.

Pentru noi, această zi a fost perfectă! Invitații noștri au fost nu numai drăguți și amabili ci au creat și o atmosferă extraordinară de plăcută, pe care cu greu o poți uita! Cu alte cuvinte, această zi a fost una din cele mai frumoase de la școală!

Ziua Creației

Neagovici Laurențiu Mihai, clasa a VI-a C

Organizată marți, pe data de 30 octombrie 2018, în cea de a doua zi a școlii altfel, Ziua Creației a fost o zi cu dedicație a Anului Centenar.

Scopul acestei activități a fost cel de a ne îmbogăți cunoștințele despre Marea Unire, dar și cel de a ne dezvolta creativitatea și originalitatea. În opinia mea, punctele forte ale activității au fost atinse cu succes, elevii implicându-se cu mare entuziasm, atât practic, cât și emoțional. Materialele necesare au fost: un tricou alb, acuarele, pensule, carioci, creioane colorate, ață, nasturi și orice alte obiecte decorative pentru a realiza un tricou cu ocazia Centenarului.

Toate tricourile au ieșit minunate, iar profesorii au fost acolo să ne ajute. Deși tricourile au ieșit diferite total, acestea aveau un scop comun, Sărbătorirea Centenarului. Cu toții am pus multă pasiune pentru aceste tricouri și abia așteptăm să le purtăm de 1 Decembrie, Ziua României.

Planul de activități al Proiectului Internațional

HUMAN RIGHTS/EUROPE – ERASMUS+

În cadrul discuțiilor purtate pe baza obiectivelor proiectului cu toți reprezentanții școlilor din țările partenere-Turcia, Lituania, Spania, Italia, România - s-au stabilit câteva aspecte ce vor fi vizate de-a lungul celor doi ani de proiect.

Astfel, în școli se vor înființa cluburi la care vor participa elevii în funcție de aptitudini, de dorințe sau de posibilitățile legate de timp, spațiu sau cadru didactic care desfășoară o anumită activitate. Fiecare club vizează activități ce pot fi desfășurate conform unor subiecte ce țin de tema principală a proiectului: Drepturile umane.

Există o planificare ce cuprinde exemple de activități, dar cadrele didactice participante au libertatea de a propune activități noi menite să atragă atenția elevilor și să-i motiveze.

Clubul	Exemple activități
LITERATURA	➤ Realizarea unei scrisori ➤ Crearea unei povesti ➤ Interviu ➤ Imn
TEATRU	➤ Scrierea unui scenariu/monolog ➤ Joc de rol ➤ Piesa de teatru
PICTURA SI ABILITAȚI PRACTICE	➤ Broșura ➤ Creații plastice ➤ Încondeierea ouălor ➤ Quilling ➤ Produse din materiale reciclabile
JOCURI	➤ Puzzle ➤ Potrivește și compară (carte plastifiata cu drepturile copilului) ➤ Nu te supăra prietene/frate (hartă interactivă) ➤ Joc de cărți (drepturile copilului) ➤ Ratele și vânătorii ➤ Integrame ➤ Mimă ➤ Scrabble ➤ Activități sportive ➤ Altele
MUZICA SI DANS	➤ Audiție și interpretare cântece care abordează tema (Toto Cutugno – Insieme/ Imnul Europei) ➤ Dansuri pe baza lor ➤ Imn ("Heal the world" M. Jackson)

Sigla Proiectului Internațional "Human Rights/Europe"

Proiectul Erasmus + Humanitas Rights/Europe și-a propus să utilizeze câteva elemente care să-l individualizeze: o siglă, un imn și o revistă.

Pentru început, fiecare școală participantă a realizat un logo care să reprezinte întregul proiect. Apoi, școala organizatoare – Spania - a creat un concurs în care cadrele didactice înscrise

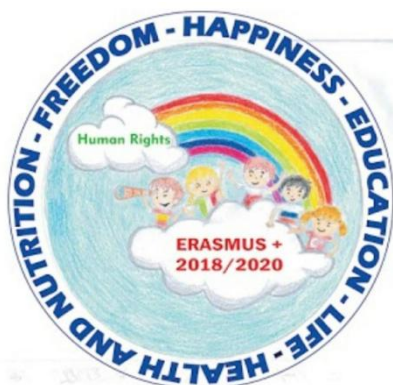
au putut vota un logo, cu condiția să nu voteze logo-ul țării sale pentru a încuraja corectitudinea. În urma voturilor, logo-ul câștigător a fost cel al Spaniei.

De asemenea, până la întâlnirea următoare a proiectului, martie 2019, în Spania, se va realiza imnul. Fiecare școală va crea o strofă și, în final, va exista o unitate a creației. Pentru a ușura munca, având în vedere că elevii implicați nu au studii avansate de muzică, s-a ales linia melodică a unui cântec cunoscut. Melodia este „Heal de world” - Michael Jackson.

Iată ce au reușit să facă elevii noștri:

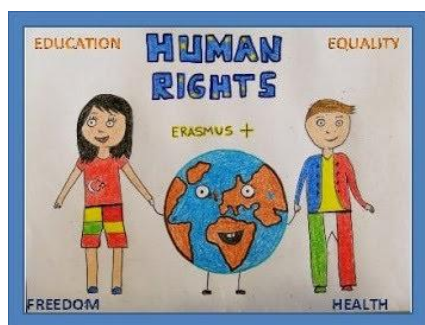
Am concurat cu logo-urile celorlalte țări:

ITALIA

LITUANIA

SPANIA

TURCIA

DREPTURILE COPILULUI – IMN

Hai cu noi, hai să construim

O lume frumoasă pentr-adulți și pentru copii!

Speră, nu renunța, e-alegerea ta!

Începe schimbarea cu-atitudinea ta!

Caută bine în inima ta

Pacea, toleranța,

Ele sunt semințele bunătății.

Dacă vrei, poți iubi,

Poți cânta și poți răzbi

Oriunde vei fi

În numele dreptății.

Ce frumos când suntem împreună

Să ne bucurăm, să ne tot jucăm!

Momente eminesciene

15 ianuarie este o dată importantă în viața culturală românească, deoarece marchează nașterea unui scriitor ce a reușit să scrie versuri ce ne-au rămas întipărite în minte încă din copilărie.

Mihai Eminescu este un poet ce poate fi citit, ascultat, studiat și apreciat la orice vârstă. El se adresează cititorilor de toate vârstele, înțelegând în mod deosebit emoțiile, frământările și enigmele fiecărui stadiu de viață. De asemenea, multe dintre versurile lui pot fi reinterpretate diferit dacă sunt citite la vârste diferite, deoarece marele poet a reușit să strecoare mesaje ce pot stârni orice minte iubește literatura.

Pentru a înțelege că Eminescu încă merită a fi citit și că scrierile lui au de spus ceva, iar noi avem multe de învățat și descoperit, am organizat concursuri de recitare și momente de prezentare a unor aspecte din viața și activitatea cultural-literară eminesciană.

Activitatea a fost una interactivă, elevii reușind să se implice intensiv.

Cuprins

CUVÂNT ÎNAINTE.....	5
D’ALE ELEVILOR.....	6
Păsărelele din curte.....	6
Traseul.....	6
Povestea unui refugiat	6
Cum e să fii închis într-o carte?.....	6
O întâmplare nemaipomenită	7
Verbul.....	8
Iarna.....	9
Nașterea Domnului, Crăciunul	9
Crăciunul magic	6
Seara Crăciunului în familia mea	7
Drepturile copilului	10
Egalitate.....	10
Drepturile copilului	5
Legenda ghiocelului	5
Legenda bufniței.....	6
Legenda lăcrămioarei	7
Cravata roșie.....	7
R. J. Palacio - „Minunea”.....	8
În excursie	9
„Războiul care mi-a salvat viața” de Kimberly Brubaker Bradley.....	9
Ai dreptul tău.....	10
Verbul.....	11
D’ALE PROFESORILOR.....	5
Pasărea Colibri	5
Diferențierea și individualizarea în procesul	6
de Predare – Învățare – Evaluare, cerință a învățământului contemporan	6
Matematica – o promovare.....	8
Omniprezentele ecuații.....	10
Întorsura is alive in the sound of music.....	11
Cum i-am înțeles și îndrăgit pe copiii de etnie romă.....	12
Importanța lecturii în contextul educației actuale.....	13
D’ALE NOASTRE.....	15
2018 - An Centenar	15

Proiect județean de creație literară și plastică.....	18
„Sărbătorile – acasă la noi”	18
Proiect Educațional Județean.....	20
”Magical Words for Magical Worlds”	20
Bucuria Crăciunului	21
Proiect Erasmus+ Human Rights Europe	21
Concursuri de istorie în an centenar	22
Concurs Regional „Suflet de cititor”	24
Mai mult decât un loc pe hartă	26
Programele internaționale Junior Achievement	6
Târgul de Crăciun	9
Săptămâna Educației Globale.....	10
Impresii din Săptămâna „Școala Altfel!”	11
Ziua Creației	12
Planul de activități al Proiectului Internațional	12
Sigla Proiectului Internațional ”Human Rights/Europe”	13
Momente eminesciene	15

COLECTIVUL DE REDACȚIE

LEU ANGELICA, coordonator

Șelaru Zsofia

Bularca Liliana

Preda Anca

Nițu Ioana

Bordei Carmen

Burci Ileana

Bularca Lăcrămioara

Găitan Anca

Bularca Ioan

Bularca Maria

Popica Maria

Hosu Daniela

Bularca Georgiana

COLABORATORI

Matei Daniela

Hermenean Liliana